

תפילה / יהודה קרני

ברוך אתה אדוני,
אלהי העולם.
מכניס פנים, פנות,
בברית עולם.

מצמיס על כק רכה ורק
שעא עט.
ברכט שלא יפול מהט אחד,
ולא יפלו כולט.

אלאל-נא מדתק,
מדת הרחמים.
על מלכח עמקי,
שהוא מלכח עמים.
בלכות כל בן
ובת
חורשים בהר, דורכים בשת,
אמן.

ברכות לבני-מצוה מחזור סי"ז !

עלון מס' 1464 - 3/7/15

פתיח

חודש הרמדאן עבור מוסלמים מאמינים היא תקופת מבחן לא פשוטה. עינויי גוף ויסורי נפש שנמשכים יום אחר יום, עד מולד הירח הבא, שמכריז על סיום הטהרה וחזרה לחיים סדירים ותקינים, עד כמה שניתן בנסיבות המורכבות של חיינו.

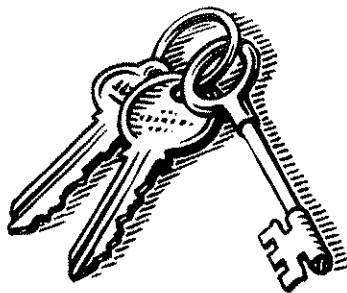
אבל לא לזה רציתי לייחד את מדורי, אלא לנושא אחר - גויים של שבת. בשבוע שחלף הגעתי במהלך שבת קודש למתחם קניות מוכר וידוע במרכז הארץ, שעל פי הסדרים שנעשו מול הרשויות פתוח 'באופן מסורתי' בשבת, לרווחת אלה שקדושת השבת אינה עומדת בראש מעייניהם. והנה, מתברר שהראש היהודי ממציא לנו פטנטים שיותירו את אלה מרוצים ואת אלה גם כן. מה הפתרון? באותו מתחם קניות שבת, לא תמצא עובדים יהודיים, אלא מוסלמים בלבד, בעיקר נערות צעירות מכפרי המשולש, רובן בוגרות תיכון המדברות עברית שוטפת, מתמצאות ברזי העולם המודרני ונותנות שרות לעילא ולעילא.

אותן נערות, שבנסיבות חיים אחרות לא היו דוברות כמעט מילה עברית, ועולמן התרבותי היה צר כנמלה, נחשפות לתרבות הישראלית, מתחילות לדבר כמונו, לחשוב כמונו, לחייך כמונו, לגחך כמונו על מיתוסים מוזרים. אם תרצו - זו בעיני תמצית הישראליות במיטבה, ישראליות חוצה גבולות, עמים ושפות.

הפתרון היצירתי והחכם של שימוש ביגויי שבת' לא רק שלא מפר את הסטטוס קוו הדתי חילוני (אני זוכר בצעירותי את הפגנות השבת האלימות בפרברי ערים) אלא יוצר אינטגרציה מופלאה שמנטרלת מתחים, מביאה פרנסה נוספת לבני המגזר הלא יהודי, ובעיקר מלמדת שניתן ליצור בגובה העיניים זו קיום אמיתי ללא סיסמאות נבובות ולחשושי שפתים.

כך בונים חברה, כך בונים תרבות.
הללויה!!

שבת שלום!
אבנרון

מנהל הקהילה

רצונן לאמץ חייל. משפחות נוספות הצטרפו. יצא מכרז. צוות נבחר למשימה, בראשו גיל אלתר – ששב עם משפחתו בימים אלה לקיבוץ. גיל, איש חינוך, התגייס למשימה ברצון ובמוטיבציה. נאחל לו ולנו בהצלחה.

בימים אלה אנו עוסקים בעשרות פרטים קטנים וגדולים בדרך הפתלתלה למימוש קליטת החברה.

דורון

הילדים יצאו, יוצאים לחופש הגדול. חופש המאורגן בקפידה ובשפע אירועים ע"י מערכת החינוך. מערכת אשר תוך כדי תפעול הקיץ מתכוננת לשנת הפעילות הבאה.

את השנה הבאה תנהל **דקלה כהן מועלם** מגבעת יואב. דקלה תמשיך לנהל את מערכת החינוך בכפר חרוב. עשייה של יחד מאתגר. למדנו על דרכה הניהולית-חינוכית ואנו מאמינים ביכולתה.

ניפרד מאדמית, העסוקה מאוד בימים אלו כאן, עכשיו ובשנה הבאה, בבוא העת.

שני קיבוצי אשדות הם היום קהילות צומחות ומערכת החינוך המשותפת עושה את המירב כדי לתת מענים חינוכיים הולמים. ועדיין אנו ערב קבלת הכרעות בשאלת אופי החינוך החברתי לעת אכלוס אשדות מאוחד במתיישבי ההרחבה, לעת הגדלת זרם הקליטה.

עוד אנו אמורים לטפל בשאלת אופייה של חברת הנעורים בעידן מערכת החינוך המשותפת ועל הקשר בין מתחם נעורים, מגורים במתחם, מועדון נעורים ופעילות חינוכית- חברתית ערכית.

טיפים של "אורח חיים בריא" טפטפו אלינו בהודעות S.M.S. הפנינג בניצוחם של יותם ודני בארי ובארגון מערכת החינוך הפגיש רבים וטובים באחר צהריים מרענן בבריכה (אנחנו בסוף יוני?). מחכים להמשך שיהיה בו משהו שיאתגר שינוי אמיתי באורחות החיים שלנו.

חווינו יחד אינטנסיבי בחודשיים האחרונים, בארגונם המסור של עמר ויערה, ועדיין לפנינו, כמתוכנן, בשישי הקרוב (רשומים בשלב זה כ- 300 איש) מפגש בכנרת. בהמשך הקיץ נקיים ארוחת ערב בחדר האוכל, נצא לפגרת קיץ ונחזור לפעילות משותפת לקראת חגי תשרי. תודה לכם.

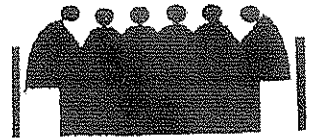
החלטנו יחד "צבר". ב-19/8 ינחתו כאן 28 חברה בני 18-25. חלקם שוהים בארץ בתכניות שונות וחלקם יגיעו ישירות מארה"ב. 25 משפחות הגיעו והביעו את

משתתפים באבלם של דוד נחמד,

ארבל, שחק וליאם

במות האם-הסבתא

בית אשדות

מפרוטוקול מועצת קהילה

- אם זה כל כך חשוב לענף, הקהילה צריכה לעזור.

הוחלט – מאושרת הצעת מזכירות פעילה.

4. פרויקט מייסדים

התקבלה בברכה הצעת אשדות יעקב מאוחד שתכנן המונומנט ייעשה במסגרת תחרות בין אדריכלים.

2 ליוני 2015

פרוטוקול ישיבה בנושא פיתוח מונומנט למייסדי אשדות יעקב

נוכחים:

עודד גפני, מירחלה דוד, נטע גרינבאום, נעה אריאלי, אלי ארזי, שולה אבישר, שאול ינאי.

הועדה המשותפת של אשדות מאוחד ואשדות איחוד בנושא הקמת מונומנט למייסדי הקיבוץ התכנסה ב-2 ליוני, 2015 ודנה בשני נושאים:

1. הפרדת מסלול הקמת המונומנט בחצר הקיבוץ מציון "מייסד" על קברי המייסדים.
2. הצעה לניסוח הכיתוב שיופיע על המונומנט.

לגבי הסעיף הראשון הוחלט:

1. להפריד בין שני המסלולים ולקדם כל אחד בנפרד ולו"ז נפרד.
2. יש צורך לקבוע את מיקום וגודל השטח למונומנט לפני בקשת הצעות מאדריכלים.
3. הדיון למיקום המונומנט באחריות אלי ארזי, משה אריאלי ושאול ינאי.

סוף בעמוד הבא

משתתפים: סמדר ינאי, עדנה חלף, נטעלי רשף, שאול אלטר, דורון רוזנבלום, רפי בן נאים, נעם שוחט, עמית ניב, משה אריאלי, בארי אופיר, איל פרידר, עפרה פייקוב, מוישי מנטל.

חסר: חיים סולפיין

1. אישור פרוטוקול מ. מתאמת 3.15 מאושר.

2. אישור פרוטוקול 11.16 מאושר.

3. השכרת דירה למשפחת בן ישי.) בהשתתפות קותי פייקוב - מנהל ענף (התובלה)

משפחת בן ישי מתגוררים באשדות בבית 71 כ 18 שנה. ניסים נהג בתובלה.

מזכירות פעילה החליטה לפנות את בתים 71,72 משוכרי הדירות לטובת משפחות צעירות המבקשות להתגורר בקיבוץ.

קותי הביא את בקשתו להשאיר את המשפחה באשדות מאחר וניסים חשוב לענף. ניסים ומנחם פולק עובדים על הובלות ילוגי. בשל אופי העבודה של ניסים, חשובים מגוריו באשדות.

הענף סיים את השנה ברווח גדול, כאשר לניסים יש תרומה גבולה לנושא.

בשוק חסר נהגים ואם יעזוב תהיה בעיה למצוא לו מחליף.

הוצע למשפחה דו-דירי בשכונה המערבית כאשר עלות השיפוץ תתחלק שווה בין הקיבוץ, 'אגדה' והמשפחה וניתנה התחייבות שכל עוד ניסים עובד בענף יישארו בדירה.

חשוב לקותי כמנהל הענף, לקבל את ההכרה והגיבוי מהקיבוץ לענף.

הושמעה הערת חברים בצוות איוש דירות לפיה המזכירות הפעילה החליטה שלא בסמכותה, בניגוד להחלטות האסיפה, שהשכרת דירה היא לשנה אחת עם אופציה להארכה.

במועצת הקהילה - המשך...

- יש לדעת שהפרוייקט יעלה לאשדות כסף אך זה פרוייקט ציוני שווה להשקיע בו.
 - יש להוסיף לתחשיב בצ"מ.
- הוחלט – מאושר. יובא לאישור האסיפה.

רשמה: אתי. ערך: דורון

מצל טוב!
 אלאיאה ושרואיק ברקאי
 אהואדת הנכד - אנבר
 בן איואק והאה
 מצל טוב אכל המשפחה!

מצל טוב!
 אהדס וזיו אופיר
 אהואדת הנכדה - נצמי
 בת אסא ודניאלה
 אלאתר אופיר אהואדת הנינה
 מצל טוב אכל המשפחה!

4. הועדה מציעה שהמונומנט יכלול מרכיב של מים כדי לקשור בין "אשדות" ובין המונומנט.

5. צריך לבצע תיאום ציפיות בין הקיבוצים ובין האדריכל באשר לצביון המונומנט.

לגבי הסעיף השני הועדה המשותפת מציעה את הנוסח הבא שיופיע על המונומנט:

"אם גרעין זרעת, בטח!"

הוקרה למייסדים ולבונים –

מגשר-נחלים ועד בית אשדות יעקב.

קבוצות: הבשקירים, אחדות, ג'ידרו, עין טבעון

משפחות ויחידים

הוחלט – מאושר.

5. גרעין צבר' באשדות

פנו אלינו מהתק"צ ומתנועת הצופים לקבל גרעין צבר בחודש אוגוסט הקרוב.

מדובר על כ- 24 חברה המגיעים לפרק קליטה בן 3.5 חודשים ומודרכים ע"י מדריך משלנו ו-2 חיילות.

מבחינה כלכלית התקציב אמור להתאזן לאחר שלוש שנים של שהיית הגרעין באשדות.

הכוונה לשכנס ב-12 חדרים בחברת הנעורים.

עלות שיפוץ 12 החדרים ע"ח אשדות הוא בכ- 100 אש"ח.

תנאי לקבלת הגרעין משפחות מאמצות לכל הנערים בהתנדבות ללא תמורה כספית.

נאמר:

- חשוב שהמועדון יהיה באזור המגורים שלהם.

- יש למצוא פתרון למועדון לבני הנעורים.

באסיפה

מפרוטוקול אסיפת מספר 6/2015 מתאריך האסיפה: 11/6/15

שם האגודה: **אשדות יעקב איחוד**

מספר חברי האגודה ליום האסיפה: **200**

מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: **36**

החלטות:

1. האסיפה אישרה את המלצת צוות איתור המנכ"ל, החלטת הנהלת 'אגדה' ודירקטוריון 'לוג' לבחירת אפרים אולמר כמנכ"ל 'לוג'.

2. האסיפה אישרה את הרכב ועד ההנהלה הנוכחי.

3. האסיפה אישרה את הסדר חבר בעל צרכים מיוחדים.

מפרוטוקול אסיפת מספר 07.15

תאריך האסיפה: 23/6/15

מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: 32

על סדר היום:

1. גרעין צבר.
2. בית משפחתי.

החלטות:

1. אישור קבלת גרעין צבר לאשדות יעקב אחוד בקיץ תשע"ה. 8/15.
2. בית משפחתי

א. אסיפת אשדות יעקב איחוד אישרה והדגישה את אמירת מועצת הקהילה שהבית סיעודי בפיקוח משרד הבריאות בהפעלת מפעיל חיצוני, היא האופציה המועדפת למתן שירותי סיעוד לחברים הזקוקים להם.

ב. בשנת 2016 משרד הבריאות מציב דרישות חדשות במסגרת פרוגרמה לשדרוג שמחייבות את הבית שלנו לבצע השקעות של מאות אלפי ₪ כדי לקיים בית סיעודי באחריות משרד הבריאות.

ג. לאור זאת הטילה האסיפה על המזכירות:

- לבחון עם 'גיל עוז' את משמעות המשך מערכת היחסים בין 'גיל עוז' לאשדות יעקב גם לעת צורך במימוש הפרוגרמה החדשה(בהנחה שיימצאו מקורות למימון ההשקעות).

- לבחון יחד עם אשדות מאוחד אפשרות יצירת בית משפחתי משותף לשני הקיבוצים.

ד. המשך קבלת ההחלטות יתבצע במועצת קהילה ובאסיפה, בהתאמה.

מפרוטוקול אסיפת מספר 08 2015.

תאריך האסיפה: 24/6/15

מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: 43

על סדר היום:

1. אימוץ החלטת מועצת קהילה 07.15, שינוי החלטת אסיפה 16.12 בנושא בנייה בקו כחול בקיבוץ.

א. שינוי תפיסה לבניית שכונות בקיבוץ - שכונה מערבית חדשה - 1 - מ"שכונת הרחבה" (חניות פרטיות, כביש חוצה) לשכונה קיבוצית.

ב. שינוי החלטת אסיפה - מיקום בנייה חדשה.

- שכונה קיבוצית במתחם הרפת: מבחינה תכנונית - אפשרות מיידית (אישור ועדה מקומית לוקח כמה חודשים) מבחינה פרקטית - פינוי הסככות בשימוש "אשדות בעמק".

סוף בעמוד הבא

ועד הנהלה 'נוף אשדות'

באסיפה – סוף

פרוטוקול ועד הנהלה "נוף אשדות" 05.15 מתאריך 30.6.15

משתתפים: משה אריאלי, ישראל ברקאי, ניב ליש, דורון רוזנבלום, אורית סטולרו חסרים: גדי נחום, אופיר רוביו, קטיה קיים, דקל ערוסי, אמיר פלקס.

מועמד ליו"ר צוות צח"י - חגי ברון. (בהשתתפות יונתן שטיינדל - רבש"ץ, חגי ברון)

הוחלט – מועמדותו של חגי ברון מאושרת. הועד הודה לחגי על נכונותו להתנדב לתפקיד והביע צפייה להצלחה (בהכנה וללא צורך במימוש).

אישורי כניסה בשער הישוב. (בהשתתפות יונתן שטיינדל - רבש"ץ)

הוחלט – אישור פתיחת שער הקיבוץ יינתן לכל תושבי הישוב וילדיהם, והעובדים בקיבוץ. שער הכניסה ייסגר בשעות החשיכה ובשבת.

שמירה שער (בהשתתפות יונתן שטיינדל - רבש"ץ)

שמירת הישוב מתבצעת באמצעות שומר אחד מאז מאי עקב הפסקת מימון השומר ע"י מג"ב. כאשר השומר מסייר השער ללא שומר. לפי החוק גילאי 18-60 מחוייבים בשמירה עפ"י חוק השמירה.

הוחלט – חברי "נוף אשדות" החל מסיום השירות הצבאי ישמרו בשער. ימצא מנגנון ל"פדיון שמירה" מי שלא יכול לשמור ישלם עבור שמירה.

יובא לאישור אסיפת 'נוף אשדות'.

כתבה: אורית סטולרו.
ערך: דורון רוזנבלום.
אישר: ניב ליש.

- "שכונת תחמיץ" - שכונת "בנה ביתך" בהמשך ההרחבה הקהילתית (לחברים) מבחינה תכנונית – תכנון מלא קיים ומאושר, אפשרות בניה מיידית מבחינה פרקטית – פינוי בור התחמיץ בשימוש "אשדות בעמק".

החלטות:

1. ברוב של 28 חברים ובהתנגדות חבר אחד הכריעה האסיפה על מיקום הבנייה החדשה במתחם הרפת ובמתחם בור התחמיץ.
2. עם זאת, יו"ר האסיפה הודיע לציבור החברים כי תתקיים אסיפה נוספת להכרעת הנושא בהשתתפות אדריכל דני קידר מא.ב. תכנון שהיה מופקד על תכנון השכונה.

דורון

מזל טוב!
לפיה ואלי פאר
לנישואי הבן יאיר עם דורין
מזל טוב למשפחה!

במועצת החינוך

לאחרונה אירע מקרה אלימות חריג ב'תפר' שבין בית הספר לחינוך החברתי. החריג העיקרי במקרה הינו העובדה שהאירוע תועד במצלמת הטלפון של אחד הילדים ונשלח (גם) להורי הנער שנפגע. בית הספר טיפל בנושא לרבות השעייתם של התלמידים הפוגעים.

התקיים דיון סביב סוגיית חלוקת תחומי האחריות ו"גבולות הגזרה" שבין בית הספר לחינוך החברתי במקרים מעין אלו ובכלל. הדיון לא הבשיל די הצורך וסוכם כי ייוחד לנושא זמן על מנת לחדד את הנושא. גיא עידכן כי נפגש עם מנהלת בית הספר וסוכם כי יש להדק הקשר והעברת המידע בין החינוך החברתי לבית הספר.

גיא עידכן כי במהלך חודש יולי תתקיים סדנה להורי החינוך החברתי (כיתות ג' - ז') בנושא 'רשתות חברתיות' ופעילות הילדים בהם. פרסום מסודר יבוצע בנפרד.

• הצגת משמעויות בנושא תקצוב הקהילות את מערכת החינוך [החל משנת 2017].

ע"פ הנתונים שהוצגו ע"י גיא, בשנת העבודה 2016, נדרש תקצוב של מערכת החינוך בהיקף של 90 אש"ח.

בנוסף, ההיערכות לקראת 2017 מראה כי ככל הנראה לא יידרש תקצוב של הקהילות, ובכל מקרה אם תידרש הגדלת התקציב של החינוך החברתי הוא יבוא על בסיס הגדלת תשלומי ההורים באחוזים בודדים (וזאת בהתחשב גם בעובדה שבמהלך השנתיים האחרונות התשלומים הינם ללא עלייה).

התקיים דיון עקרוני סביב השאלה האם לא נכון שהקהילה (קהילות במקרה דנן) יתקצבו את מערכת החינוך ולו לשם האמירה הערכית (הצהרת הכוונות) המתלווה לכך.

הוצג ע"י דורון כי הקהילות נדרשות להחליט האם מוכנות לקבל 'בעלות' על מערכת החינוך החל מ- 1/1/2017, וע"פ הבנתו הסכמתן למהלך זה תהיה בתנאי שהמערכת תהיה מאוזנת (קרי ללא תקצובה).

סיכום לדיון מועצת חינוך מתאריך 23 יוני 2015

השתתפו בדיון:

מועצה - רותם אלטמן.
איחוד - דורון רוזנבלום, הילה ברקו, ענבר אלטר.
מאוחד - רותי ביסקר, אורית כהן, אלון גלבוע.
יו"ר פורום ההורים - עידן גרינבאום.
חינוך חברתי - גיא צליל.
'אשדוטף' - אדמית פלג.
יו"ר - אמנון אביגדור.

סדר היום

אושרר פרוטוקול מועצת החינוך מתאריך 19 מאי 2015.

• עדכון בנוגע לתהליך גיוס מנהלת 'אשדוטף'.

דורון הציג כי סוכם שלתפקיד תיכנס דקלה מועלם מגבעת יואב. דקלה עובדת כיום כמרכזת חינוך גיל-רך בכפר חרוב בתצי משרה. דקלה תרכז את 'אשדוטף' בהיקף משרה של 60%.

התקיים דיון סביב שאלת עבודתה של דקלה בשתי מערכות חינוך גיל-רך במקביל, והאתגרים שסוגיה זו מציפה. דורון הבהיר כי הנושא עלה גם במפגש עם דקלה. סוכם: המועצה מאשררת את בחירתה של דקלה לתפקיד.

• עדכון בנוגע למבנה 'אשדוטף' בשנה"ע תשע"ו.

אדמית עדכנה כי לאור מספר שינויים בכמות המתחנכים במערכת בשנה באה (תשע"ו) בוצע שינוי במבנה המערכת לשנה"ע תשע"ו. המערכת תורכב משמונה בתיים:

בית תינוקות
2 פעוטונים צעירים
2 פעוטונים בוגרים
גן צעיר
2 גנים בוגרים.

• עדכון בנוגע לאירוע חריג בבית הספר ובמספר אירועים בחצר הקיבוץ.

במועצת חינוך - סוף

פרוטוקול מועצה מתאמת

מפרוטוקול מועצת מתאמת 3/15 10/6/15

”הסדר שיוך פירות נכסים” בהשתתפות עו”ד גלעד הוברמן, נציגי “צוות שיוך פירות נכסים”.

הוצג ההסדר.

- ⚡ חברים ביטאו הערכה לצוות על עבודתו.
- ⚡ חברים הביעו הערכה לצוות על התכנית השלמה שיש בה חשיבה על מכלול השאלות הרלבנטיות ועושה מאמץ
- ⚡ (מוצלח, לדבריהם) למצוא את האיזון הנכון בין האינטרסים השונים של חברי אשדות נכון להיום.
- ⚡ הועלתה הצפייה להגדיל את אחוז החלוקה של הרווח השוטף לקיבוץ.
- ⚡ מאידך נאמר כי למערכת יש אחריות על הרחבת העסקים של אשדות, הגדלת הרווחים לטובת הבעלים. יש להתחשב בכך.

הוחלט – ההסדר מאושר.

רשמה : אתי.

ערך : דורון.

דורון הוסיף כי לתפיסתו תקצוב הקהילות את הפרוייקטים הקהילתיים (כבר כיום) מהווה תקצוב של מערכת החינוך גם אם מלווה בהגדרת ייעוד (פרוייקטים) לתקציב זה.

סוכם כי החל מ- 1/1/2017 המערכת נדרשת לפעול ללא תקצוב נוסף של הקהילות.

הצגת תוכנית עבודה (להלן ת”ע) של מערכת החינוך [’אשדוטף’, חינוך חברתי] שנה”ל תשע”ו – שנה”ע 2016- אדמית הציגה את ת”ע של ’אשדוטף’.

במסגרת ההצגה עלו 2 סוגיות: העלות הגבוהה של הרכש בכלבו של אשדות יעקב איחוד; תשלום להנה”ח.

גיא הציג את ת”ע של החינוך החברתי.

גם כאן עלתה סוגיית התשלום עבור הנה”ח.

סוכם:

ת”ע 2016 של החינוך החברתי מאושרת ומועברת לאשרור של הקהילות.

ת”ע 2016 של ’אשדוטף’ לא מאושרת בשלב זה.

אדמית נדרשת להעמיק בחינה/בדיקה של הורדת עלויות הרכש בכלבו. התכנית תעלה להצבעה ואישור בדיון הבא של מועצת החינוך.

דורון ישלים בחינה האם עלויות הנה”ח שהוצגו בתכניות העבודה הינן בהתאם לסיכומים המוקדמים של צוות השותפות.

הובהר והודגש כי למרות שהתקציב טרם אושר – אין מניעה על פרסום מחירי ’אשדוטף’ לציבור ההורים וזאת תחת ההבנה שבכל מקרה המחיר עשוי רק לרדת ובכל מקרה לא עלות.

בברכה,

אמנון אביגדור
יו”ר מועצת החינוך

בניית שכונות חדשות בקו כחול

בהמשך בחינת הסקיצות נבדק ע"י אנשי א.ב. תכנון אפשרות המימוש שלהן מול הרשות המקומית ומול הועדה מחוזית (מאין גישוש מקדים) והומלץ לטפל באופן יסודי בתכנון השכי' ללא מגבלות ואישורי בנייים ע"י תכנון השכונה כולה ושינוי התב"ע בוועדה המחוזית, ורק לאחר מכן (וע"פ הצורך), תחילת בניה.

4. צורך במציאת חלופות לבניה מיידית: בחינת חלופות מהתב"ע הקיימת

א. שכונת התחמיץ – מתוכננת במלואה כ-20 יחידות, שכונה בסגנון "הרחבה" עם שטח ציבורי מרכזי בליבה.

שכונת הרפת – "שטח צהוב" – משמע שטח שניתן לתכנן בו לפי ראות עיננו ויש לקבל על התוכניות את אישור הועדה המקומית. אישור כזה עשוי לקחת חודשים ספורים. בשטח זה ניתן לבנות בין 15-20 בתים.

באזור זה ניתן לתכנן שכונה עם מאפיינים קיבוציים, ועדיין להגיע עם חניות פרטיות למספר מגרשים גדול. השכונה מתחברת ללב האזור הקהילתי החדש, אזור הפנאי והספורט, ללא כבישים חוצים. שני הפתרונות יתנו מענה רחב למשפחות המתעניינות כיוון שבדרך זו כל אחד יוכל לבחור את השכונה הרצויה לו.

ב. הבניה בשתי השכונות אפשרית, לפי הערכה ראשונית, בלוח זמני דומה לזה של השכונה המערבית החדשה.

ג. תחילת בניה לאחר תכנון שתי השכונות תתאפשר בשכונה בה יצטברו מספיק נרשמים, ע"פ ההגדרות שיוגדרו בהמשך.

ד. פניה ל- א.ב. תכנון על שכונת הרפת כדי לייצר סקיצות של שכונה עם מאפיינים קיבוציים.

המשך בעמוד הבא

בניית שכונות חדשות בקו הכחול לתברי קיבוץ תתאפשר לנו בפועל רק כאשר נחליט על איזושהי אפשרות לשיוך דירות (שיוך חוזי או שיוך קנייני).

עם זאת אנו מעוניינים לעשות את כל ההכנות הנדרשות, כדי שכאשר נגיע להחלטה שהכי מתאימה לנו, נהיה כבר מוכנים בצורה מיטבית לתחילת בניה.

בניית שכונה חדשה כוללת בתוכה מרכיבים רבים,

אנחנו כרגע מתייחסים לאופי השכונות אותן אנו רוצים לראות בקיבוץ לשנים הבאות, ובחירת השכונות הראשונות לבניה בקיבוץ (מיקום).

גילגולה של החלטה...

1. החלטת אסיפה על בניה בקו כחול בשכונה מערבית חדשה, בניה מרוכזת ע"פ דגמים, שכונה בסגנון "הרחבה". מצ"ב סקיצה.

2. עבודה בצוות בינוי לקבלת סקיצות נוספות כדי לרווח מעט את המרחק בין בתי השכי' המערבית החדשה לבין שכי' התמרים כיוון שהמרחק בין הבתים עשוי להיות כ-6 מטר. מצ"ב סקיצה.

3. לאחר חשיבה נוספת ושיח עם משפחות חברים ונקלטים, שמעוניינות לבנות בשכונות – החלטנו לבדוק את האפשרות לשינוי לשכונה עם איפיונים קיבוציים + הוצאת הכביש ההיקפי מחוץ לשכונה – בעקבות המלצת צוות בינוי, באישור צוות מיתאר ומועצת קהילה על שינוי תכנון השכונה המערבית לשכונה עם מאפיינים קיבוציים והזזת הכביש ההיקפי (מה שלא התאפשר בתכנון התב"ע הקודמת בגלל מפעל ספן), נעשתה עבודה עם א.ב. תכנון התקבלו כמה סקיצות אפשריות. מצ"ב סקיצה.

בניה בשכונות בקו הכחול - המשך...

c. ועדה מקומית או ללא שינוי התב"ע באיזורים הרצויים לבניה מיידית. (המקסימום שטחים שיתאפשרו לבניה בהערכה באפשרות זו היא בין 6-14 מגרשים, יהיה צורך למציאת פתרונות זמניים לכביש ההיקף וחניות השכונה ושכונת התמרים).

d. סוכס – דני קידר ולילי יבחנו האם ניתן ונכון לייצר סקיצה של שכי קיבוצית בה אפשרי לבנות כבר בזמן מיידית כמה יחידות מתוכה ללא המתנה לשינוי תב"ע או רצוי לעשות תכנון מלא ורק לאחר אישורו, ולפי דרישה, להתחיל בבניה.

ה. תשובה כולל סקיצה תוצג בעוד כ-3 שבועות ע"י א.ב. תכנון.

ו. אסיפה חוזרת תקבע לעוד כחודש בה יוצגו כל האפשרויות הרלוונטיות, בנוכחות נציגי א.ב. תכנון.

בעמוד הבא – סקיצות השכונות

ה. קבלת מספר סקיצות לשכונה קיבוצית + הסקיצה הישנה של שכונה בסגנון "הרחבה".

5. אסיפה – הצגת האפשרויות ובקשה לשינוי 2 החלטות:

א. שינוי תוכניות השכונה המערבית החדשה שכונה עם מאפיינים קיבוציים והוצאת הכביש ההיקפי

ב. אישור השכונות החלופיות כפתרון לבניה מיידית במקום השכי המערבית.

***** פירוט על האסיפה בדיווח של דורון *****

6. לאחר האסיפה התכנסנו לפגישה עם א.ב. תכנון ופריסת האפשרויות מחדש ע"י דני קידר:

א. פנייה לוועדה מחוזית להזזת הכביש ההיקפי אל מחוץ לשכונה ע"י שינוי תב"ע – מומלץ בכל מקרה.

הסבר: בעבר תוכנן כביש זה בתוך השכונה בגלל מגבלות של מפעל ספן.

ב. בניה מיידית של השכי המערבית כמות שהיא בתב"ע כיום.

ג. תכנון של השכונה המערבית החדשה מחדש עם מאפיינים קיבוציים

(מומלץ ע"י דני קידר מכיוון שישן מספיק שכונות הרחבה אפשריות כגון שכונת הלולים, שכונת התחץ והרחבה הקהילתית שקיימת כיום, יש לספק חלופות נוספות התואמות לחלק מהציבור יותר באופי קיבוצי).

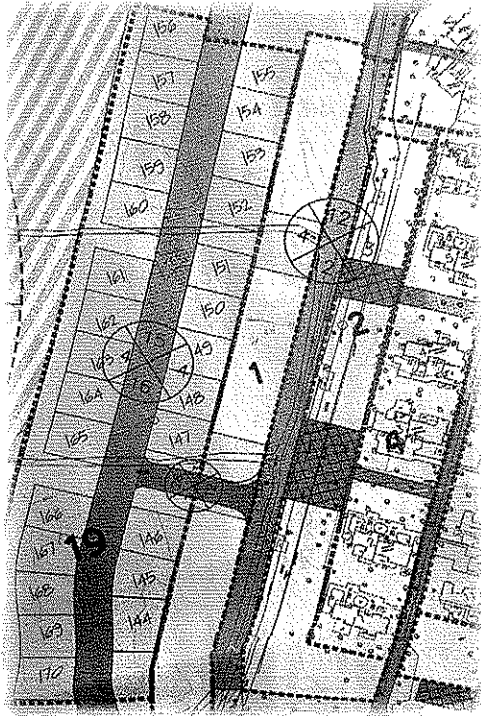
a. תכנון כולל ותחילת בניה רק

לאחר אישור התב"ע ולפי דרישה. במקרה זה יש לעבוד על החלופות האחרות לבניה בשלב ראשון.

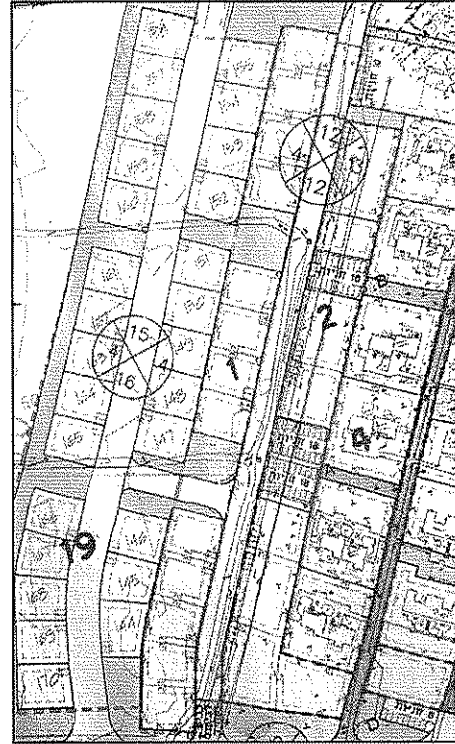
b. תכנון סקיצה כללית, ובחינה

האם ניתן לבנות מספר יחידות מתוך התכנון הכולל עוד בטרם אושרה התב"ע הכוללת, במגבלות אישורי

שכונה מערבית כפי שאושרה באסיפה 2012

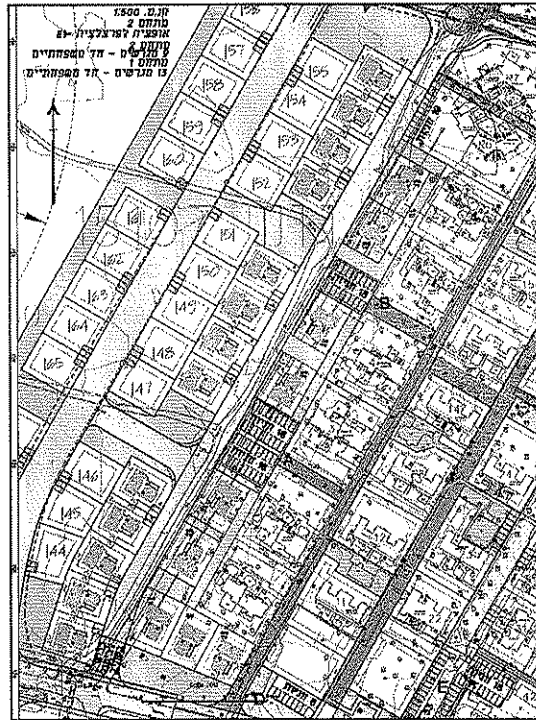
ללא מגרוש – השטחים ללא ציון מגרשים הם שטחים שניתן לעשות בהם שינויים באישור ועדה מקומית שינוי בשטחים עם המגרשים הינם באישור מחוזי בלבד

השכונה המערבית כפי שאושרה באסיפה

הצעה לשינוי השכונה המערבית לשכונה יותר קיבוצית

הצעה לשינוי – הרחקה מבתי שכונת התמרים

מגמות חדשות בענפי המטעים - שיחה עם שמוליק מידלר

חקלאי אשדות עם הנהלת בננות החוף, היתה ללמוד כיצד בחור יצירתי, שעוד לא מלאו לו ארבעים, בן בית זרע אגב, הפך ממגדל קטן יחסית לאיש עסקים מגדל גדול ומצליח דרך זה שחיבר מספר משקים מצליחים ליחידה אחת שחושבת ביזנס.

ומהמקרו למיקרו: בננות אשדות איחוד עברו בעקבות החורף האחרון זעזוע מאד קשה. נפגענו הכי קשה בעמק כתוצאה מהקרה, ואי לכך נאלצנו לחסל כמאתיים דונם מתוך ה- 500 שעמדו לרשותנו ערב הקרה, וזאת לאחר מהלך של גידול מתמיד בשטחים שהביא אותנו מ-300 ל-500 בעשר שנים. אמנם קיבלנו 'בומבה', אומר מידלר, אבל משוכנע שנחזור די מהר למה שהיינו. השטחים שנפגעו אצלנו קשה במיוחד נמצאים בג'ונגל, ועובדה זו אילצה אותנו לחסל שטחים תוך הסתייעות בקרן נזקי טבע (קני"ט) שלקופתה הזרמנו במהלך השנים ממיטב כיסינו. בגדול, האדמה בזור ובג'ונגל היא טובה מאד מבחינה חקלאית, והתוצאות המקצועיות שם מצויינות, ולכן אסור לנו לוותר. שמוליק מזכיר שבעבר היו ארועי קיצון, בהם שטחים אלה נפגעו הרבה פחות מאחרים, כך שצריך לראות את התמונה, בשלמותה ובשורה התחתונה האיכות מפצה על כל היתר. לאור החיסול המאסיבי שתלנו במהירות שיא שטח חדש, כשמונים דונם בקרבת הבית, מה שמביא אותנו למצבה של 400 דונם ואני מעריך שבשנה הבאה נחזור להיקפים שלפני הקרה. המחשבה שעמדה לנגד עינינו ערב הנטיעה היתה למנף סיטואציה של אחרי קרה, מתוך הנחה שאם ניטע בסוף מאי, נמנע ואקום בשוק; ולכן, כבר למחרת האירוע הזמנו שתילים מרה"י ועשינו נטיעה אביבית מיד אחרי חיטה. למרות ההתראה הקצרה, ההכנה נעשתה כמו בספר, והגענו לנטיעה בתוך שבועיים מסיום הקציר- שיא עולמי. על פי התוכנית, בתוך שנה מרגע הנטיעה ניכנס לקטיף בחלקה זו. אגב, לכל המתעניינים בדיני הכשרות, על בננה לא חלות המגבלות של שנת שמיטה, מאחר שמדובר בעשב ולא בעץ. סוף בעמוד הבא

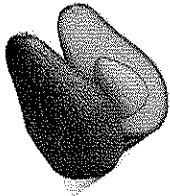
כמגדל מטעים חרוץ ושקדן וכמי ששואף למקסם את ההכנסות של אשדות בכל המגזרים החקלאיים, מודע מידלר ליתרונות השיווקיים של תאגיד 'בננות החוף' שכולל ארבעה משקים בסך הכל, אבל מהווה דוגמה לאזורים אחרים כיצד לעזוב פוליטיקה בצד ולדבר כלכלה נטו. תאגיד 'בננות החוף' שכולל את המשקים נווה ים, עין כרמל, בית אורן והחותרים, הוא מגדל ומשווק הבננות הגדול והמקצועי בישראל, ולמעשה כל בננה שנייה המיוצרת בישראל מגיעה משם. בנוסף, מגדלת ומשווקת האגודה גידולי שדה ופירות וירקות לשוק המקומי ושותפה גם בפרוייקטים חקלאיים בחו"ל.

שטחי הגידול של התאגיד חולשים על כ- 10,000 דונם הממוקמים לאורך חוף הכרמל. מתוכם כ- 4,000 דונמים של מטעי בננות בבתי רשת, המניבים מעל 30 אלף טון בננות בשנה.

סביב החיבור בין 'בננות עמק הירדן' ל'בננות החוף' התקיימה לפני שנים אחדות פגישת עבודה עם 'צמח מפעלים' (דיאנה) בנוכחות מנהלי צמח בננות וצמח אבוקדו. גם מנש היה מעורב בנושא. אני סבור ששילוב בין צמח בננות לבין בננות החוף, אומר מידלר, עשוי להוות מכפיל כח שיאפשר לנו להתמודד מול רשתות השיווק, שנכון להיום מנצלות את כוחן ועושקות את החקלאים בצורה קשה. הכוונה היא להקים גוף שירכו סביבו כשמונים אחוז משוק הבננה בארץ ויצור תוספת כח משמעותית שהרשתות לא יוכלו עוד להתעלם ממנה.

מה מייחד את בננות החוף?

בננות החוף שונים בתפיסה במובן זה שהם חושבים עיסקי נטו, ובעוד שבתאגידיים אחרים תשעים אחוז זה פוליטיקה ועשרה אחוז ביזנס טהור, אצלם המשוואה הפוכה לטובת הביזנס. אין לי ספק שאם מנטרלים פוליטיקה וחושבים עיסקית, אפשר לייצר פה מכפיל כח מטורף מבחינה שיווקית ועל הפלטפורמה של הבננות ניתן לשווק אלף ואחד דברים החל מנשירים ועד תפוחי אדמה וכל מה שביניהם. מטרת הפגישה השבוע של

מגמות חדשות במטעים - סוף

אבוקדו - המטע מתפתח בצורה טוב מאד ובחלקה היותר וותיקה (2012) אנו לקראת יכול ראשון בזן פינקרטון, שצפוי להתחיל בסתיו הקרוב. הזן שיכנס לניבה בשנה הבאה קרוי ג'ים- זן שחור, מאד דומה במראהו ובטעמו להאס, אבל גדול ממנו. הזן ממותג בעולם כ-יסופר האס', מתפתח יפה מאד ויש לנו תחושה טובה לגביו. שוק האבוקדו בארץ שומר על יציבות, והמוצר תופס מקומו באירופה כפרי בסיסי. אנחנו מכוונים לקראת מטע בסדר גודל של 400 דונם, רובו ככולו בסירין (נכון להיום נטועים 200 דונם), כאשר עם סיום שנת השמיטה בחודש אוקטובר נחדש את הנטיעות על חשבון שטחי זיתים שנעקרו ושטחים נוספים.

תמרים - זיהינו שבממשק מטע נכון ניתן להגיע בתמר לרווחיות יפה. לאור מגמה זו החלטנו להגדיל משמעותית את היקפי החיאני, איתו אנו מגיעים לתוצאה מקצועית מצוינת. סגרנו מחיר רב שנתי מול מפעל התמרים של קיבוץ כנרת, שמאפשר לנו להגדיל בהדרגה את מצבת השטחים. ראוי להדגיש שבעקבות המיתוג השלילי לזנים הצפוניים, משקי עמק הירדן שהיו בעבר אימפריה בתמרים, ירדו מהגידול, ואנחנו אולי המשק הקיבוצי היחיד בארץ שמכוון ל-300 דונם חיאני; פעם אחת כי אנחנו יודעים לגדל טוב, ופעם שניה בגלל שיש לנו מחיר קצה מובטח. החוכמה בתמרים זה לעבוד על נוסחת עבודה שאומרת להוריד עצים בגובה מסויים ולחדש את המטע בזמן. עבודה מושכלת מביאה תוצאות, ואישית, אני מאד מאמין בענף הזה. לגבי הזן מג'הול - אנחנו בחסרון יחסי משום העלויות גבוהות בטיפול בפרי שלא מצדיקות את התמורה, ולכן היקפי הזן אצלנו נמוכים, ויישאר כאלה.

שמע: אבנרון

מנגו - המטע בדושן נפגע במהלך החורף מקרה, ולאחר מכן בשרבים של מאי. אנחנו לא היחידים שנפגענו. באזור המושבה מגדל ניתן לראות מטעים שחלקם שרופים מקור, ופשוט ריקים מפרי. בעקבות אותם ארועים יש איחור מסוים בהבשלת הפרי ואם בדרך כלל היינו מתחילים לקטוף בשליש השני של יוני כדי לממש את היתרון היחסי של הבשלה מוקדמת, הרי שנכון לרגע זה עדיין לא התחלנו בקטוף; פעם אחת משום שהפרי עדיין לא בשל מספיק, ופעם שניה כדי למקסם את משקל הפרי על מנת לקבל יכול יותר גבוה. השנה, בגלל היבולים הנמוכים יחסית בארץ, מסתמן מחסור בפרי, ולכן אין יתרון לקציר מוקדם. יתרה מכך, משקים ששולחים לשוק פרי בוסר, כורתים את הענף שהם יושבים עליו ופוגעים גם במגדלים האחרים, משום שעקרת בית שקנתה פרי לא מוכן, ושילמה עליו ממיטב כספה לא תמהר לקנות פרי פעם נוספת. במטע שלנו בדושן שורר מיקרו אקלים די בעייתי ולכן בחלק מהזנים אנחנו לא מצליחים לממש גודל. נעשו נסיונות מול מו"פ צפון ועד רגע זה הבעיה טרם נפתרה. אחד הפתרונות, לדעתי, הוא שימוש בבתי רשת במנגו, ויש כבר מגדלים שהלכו לפתרון הזה, ואני מעריך שגם אנחנו נהיה שם. בזן 'שלי', הנחשב לזן מוביל בארץ, יש יבולים יפים אלא שהזן רגיש למחלות ושינויי אקלים. הזן קיטי מתפתח לאט ולוקח הרבה שנים עד שמגיע ליבולים גבוהים. הזן מאיה' שבדומה למג'הול בתמרים, נחשב למוביל בשוק, הוא עץ בעל צימוח נמרץ עם המון פירות; הבעיה שהפרי אצלנו קטן לעומת איזורים אחרים, ולעומת זאת, הקטיף והטיפול בפרי יקרים יותר מזנים אחרים ולכן, בשורה התחתונה הזן א לא מביא את הכסף. לאור זאת אנחנו יורדים בהדרגה מהמאיה ומרכיבים זן שנקרא 'נועה' שהוא גדול יחסית. אני מעריך שתוך ימים אחדים נתחיל לקטוף, כאשר השיווק ייעשה דרך 'צמח אבוקדו' עם מתירים סגורים מראש. מקווים בעזרת המחיר הגבוה, לפצות על הכמויות הקטנות יחסית, ולקבל תמורה הולמת.

מסיפוריו של פריץ יורדן

אנו ממשיכים לפסוע ברחובות העיר חרף עייפותנו. הנה האקרופוליס מתנשא מעל הבתים של אתונה. דרכנו מגיעה ליער בגבעות סמוכות לעיר. כאן נוטים אנו את אוהלי מחננו. עד מהרה אני אף לטבול במימיו הצוננים של מעין סמוך. האויר צח וכאילו נולדנו מחדש. שמחת משובה תוקפת אותי ואני רץ מתהולל במעלה היער כמו שעשיתי בנעורי. החיים נראים כאגדה.

טבחינו השתדלו והכינו ארוחה ראווה שלמה: מרק ובשר ותפוחים ומיץ עגבניות, לחם וגבינה צהובה, תה בחלב וסוכר. קום ואכול כאוות נפשך! ילדים מן הפרברים הסמוכים מבקשים את קירבתנו. ילד בלונדי, יורגו שמו. אנו אוכלים מצלחת אחת וצוחקים. יורגו יודע מספר מלים באנגלית, ובתוך זמן קצר הוא כבר אומר מלים עבריות: "שלום", "תודה".

למחרת שקדנו על הקמת אוהלינו. אוכלי עמד בצל אלון עבות. להסוואה מורחים אנו את יריעותינו בעיסה שהכינונו מאדמת היער. ידידי הקטן יורגו שוב מחזר אחרי והביא אתו הפעם גם את אחותו בת העשר. רוצים הם מאד להביאני אל הוריהם. נתפתיתי ע"י התשוקה שחש כל חייל לסביבה ביתית, ועל אף הגזירה שלא לעזוב את המחנה, הסתלקתי בחברת הילדים – ידידי הקטנים. שמתי בצקלוני קופסה אחרונה של אגסי קליפורניה משלל טוברוק, כמה חפיסות סיגריות וספר איטלקי. לא היה קץ לגאות הילדים בלכתם עמי ברחוב. האם גם ילדי אשדות יעקב כה גאים בחברת חיילים?

עד מהרה הגענו לביתם בדרך שעצי ערמון גדלים לצדיה. יורגו רץ לבשר בואנו. באיזו חמימות וחיבה קידמה אותי המשפחה! דיברנו צרפתית. אביו של יורגו, מורה במקצועו, נפצע באלבניה במלחמה נגד האיטלקים. סיפר על קורותיו במלחמה ואף אני מצידי סיפרתי על הקרבות בלוב. עד שעה מאוחרת ביליתי בחיק המשפחה. גומעים מן

המשך בעמוד הבא

פריץ יורדן נולד באפריל 1914 בעיר קובלנץ שבגרמניה, למשפחת סוחרים יהודים. באוגוסט 1935, עלה ארצה עם דרכון גרמני וכבר למחרת היה בין אנשי "גשר נחלים", חבר קיבוץ "גשר דלהמיה" שהיה בשלבי מעבר ממקומו שליד גייסר מגימע לאדמות שרכשה פיק"א בתחום הכפר הערבי דלהמיה, מול המושבה מנחמיה.

פריץ היה בין הראשונים שעברו את הירדן להתנחלות שהקימה את קיבוץ אשדות יעקב; עבד בחקלאות, במחצבות הגבס במנחמיה והשתתף בשמירה בשדות המשק המרוחקים על גבול עבר-הירדן. "בכושר ראייתו המיוחד במינו תפס בזיכרונו כל חריץ ואבן ותלולית ושביל כמפה טופוגרפית מושלמת. (מתוך הספר 'מצבות מדברות' שכתב החוקר עודד ישראלי).

בעלון זה ובעלוניו הקרובים נפרסם פרקים מרתקים ממסעותיו של האיש הלא שיגרתי הזה, שהיה חבר אשדות יעקב בעת שנפל בקרבות סגירה במלחמת השחרור.

הפרק שלפניכם עוסק בתקופת היותו מגוייס לצבא הבריטי (חיל החפרים). בחודש מרס 1942 עבר יורדן עם יחידתו מלוב ללאריסה שביוון וכאן מתחיל סיפורו.

אביב ביון

אנו מסתדרים פלוגות פלוגות לקראת כניסתנו במצעד אל עיר הבירה. והעם מצפה לנו כהר וצובא בהמוניו בקירבת הנמל. פלוגה אחר פלוגה, יוצאות מהנמל חמושות וחגורות. צהלת המונים, תרועות "הידד" ומחאות כפיים. ילדים ונשים מעיפים לעברנו פרחים. נערות נדחקות בין השורות ונושקות לחיילים. נערה נעצה צרור פרחי אמנון ותמר בקנהו של רובי. עוד לא ניערנו ממלבושינו את אבק המדבר, וחזות פנינו עונה בנו כי יגעים אנו וגם צמאים. ובני יוון – מגידים לנו יין וסודה ואינם מפסיקים מלהריע לכבודנו, חיילי צבא בריטניה, ובכללם גם חיילי ארץ ישראל.

מסיפוריו של פריץ יורדן - המשך...

להם מן הסיגריות שלנו. הם ניענעו בראשם לאות תודה והביטו בנו מחרישים.

ככל שאנו עולים ומצפינים בורח האביב. ובבוקר הפתעה: שלג משני עברי הרכבת. הרכבת יצאה מן ההרים ונוסעת עתה במישור פורה. שוב חזר נוף אביבי. שדות, אגמים וכפרים חבויים בשיפולי גבעות. אנו במישור לאריסה. יש לרדת מהרכבת.

לפנינו מישור רחב ידיים, כמו עמק הירדן – כולו נטוע אוהלים. מחסני תחמושת ואספקה גדולים המעידים שאנו מצויים באזור צבאי בעל חשיבות. אנו מקימים גם את אוהלנו באזור, דרומית לעיר, עיר שכולה עיי חרבות ופני אנשיה עצובים, שלא כמו באתונה. סופחנו לחיל האוויר ועבודתנו התרכזה בשדות התעופה ובהובלת תחמושת.

יום אחד נקראנו אל הקפטן, מפקד פלוגתנו, שהסביר לנו שנתבקש לשלוח אל המפקדה שבחזית שישה חיילים מובחרים מארץ ישראל ונתן עינו בנו מתוך שהוא מכיר אותנו. "בטוחני כי תהיו לכבוד לארצכם ולפלוגה" – כך אמר. בזה האופן סופחנו, 6 חיילים ארצישראלים למ"צ ליד המפקדה הקדמית. למחרת הגיעו 2 מכוניות לקחתנו. אחר נסיעה לחופו של פלג מתפתל בין הרים הגענו אל כפר קטן. שוטר צבאי בדרגת סרג'נט, חבוש כובע אדום, קידם פנינו. הוא הציג את עצמו כממונה עלינו והוסיף: "מאמין אני שנהיה ידידים". היינו משמר לגנרל וילסון וחלק בשירות הבטחון של המפקדה הקדמית. היה עלינו לבדוק את תעודותיו של כל הבא למפקדה ונתחייבנו לשמור שמירה מעולה על חדר המפות שרשות הכניסה אליו ניתנה רק לקצינים בדרגה גבוהה. נשקנו היה אקדחי "קולט" ארוכים. ידענו את אחריותנו וראינו כבוד לעצמנו בעובדה שזכינו לאמון ושתפקיד אחראי זה הוטל על חיילים ארצישראלים.

סוף בעמוד הבא

היין שהוגש, יין יווני בעל גוון זהבהב והוא טעים ומצהיל לב. צעירות שכנות הצטרפו למסיבתנו והנעימו לנו בשיר ובמחול.

למחרת יצאתי בחברת ידיד בדרך המוליכה לאתונה. נהגים אספו אותנו בדרכם ומבקר החשמלית סירב ליטול מאתנו דמי נסיעה. בגן העיר הועידו לנו ידידנו מאמש פגישה עם סטודנטים. היה זה פארק יפהפה בטבור העיר. דגי זהב בבריכות, פרחים נדירים מטופחים בידיים אמונות, וכריזנטמות צבעוניות וגדולות מימדים, צהלת ילדים ממלאת את האוויר; הם משיטים סירות על פני מי הבריכות. מוכן הייתי להביט בהם שעות ארוכות... ואילו המטפלות – עינן האחת שומרת על בני טיפוחיהן ועינן השניה-למלאכת הסריגה. כמנהג הארץ סורגות הן גרבי צמר בשביל החיילים שבחזית. ומדי פעם משלחות מבט לעברנו... מה צר היה לי שהשפה היוונית זרה לי עדיין.

חיילים פצועים ונכים, חבושי ראש מהלכים בגן. גם קטועי רגל על קביהם, מהם בליווי אחות בכסאות גלגלים. הכל יצאו לנשום רוח אביב.

שבוע שלם נמשכו חיי הדרור וכמעט הוסחה דעתנו מן המלחמה, אך בבוקר אחד בהיר באה פקודה לנוע. רק ציוד קל אנו נוטלים עמנו. אני נוטל כלי רחצה וגילוח, את אקדחי ו-50 כדורים. ושוב אנו צועדים ברחובות העיר. ידידנו מנפנפים אלינו ידיים. "לברלין! לברלין!" צועקים לנו קריאות עידוד. אנו עולים לרכבת שאשנביה מסורגים. בתוך הקרון חולקו מזונות, לבד מן הדברים הטובים שכל חייל צייד בהם את עצמו. בהיעצר הרכבת מגישות לנו אחיות "הצלב האדום" תה חם.

בחוף – ראשית נביטה, ניכרות פסיעות האביב בירקות המטביעה חותמה על הנוף. ככל שעולים צפונה נעשה מהלכה של הרכבת כבד יותר. במסילות הכפולות, בתחנות הביניים, ממתינות רכבות שפניהן דרומה, גדושות חיילים פצועים מן החזית. חילקנו

מסיפוריו של פריץ יורדן - המשך...

אך גם נסיגה מסודרת לא נתאפשרה להם, שכן, הצבא היווני הניגף חסם את כל דרכי המעבר.

ערך וקיבץ: **שאל ינאי**

חדש על המדף - בספריה

העונה: רומן / חנה נוימן

רומן ריאליסטי המתרחש בארץ-ישראל של שנות ה-50, ומספר על ילדה קטנה מפרנקפורט שהגורל הפרידה ממשפחתה בגיל צעיר.

מרגלי הבלקן / אלן פירסט

רומן עוצר נשימה, מרתק ומרגש, על אדם שמסכן הכל כדי להילחם ברשע של העולם

עידן התמימות / אידיט וורטון

סיפור אהבתם הלא ממומשת של גבר ואישה צעירים בחברה הגבוהה של ניו יורק בשלהי המאה ה-19.

זהו סיפור על איך כללי הטקס והגינונים חשובים יותר מהחיים ובוודאי חשובים יותר מן האהבה.

אל תחזור / לי צ'יילד

גי'ק ריצ'רד גיבור קשות שגברים מקנאים בו ונשים מעריצות אותו, גיבורו של לי צ'יילד חוזר במותחן נוסף.

פנינים לאור היום / סביון ליבריכט

מורה חיילת החולמת להגשים פנטזיות חינוכיות בעיירת פיתוח ונתקלת בקבלת פנים אלימה של דמויות שונות ונוגעות ללב, שחלומותיהן מתנגשים בעוצמה במציאות. מומלץ. (ב"ש)

שלום על כולנו
ברוריה והספריה

בוקר אחד ניגש אלי קצין גבוה ואמר שהוא מכיר אותי. תחילה סברתי שהוא טועה, אך הוא חזר ושאל אם לא הייתי בין חיילי וינגייט, וכשאישרתי, הזכיר לי כמה מן הפעולות שלנו על יד חניתה, נהריה ובצת. פעם אחרת שאלני לויטנט-קולונל אחד על מקום מגורי בארץ. נתברר שהוא מכיר יפה את אשדות יעקב. מאז נהג לברכני ולהושיט לי יד מדי בוקר בבואו לעבודה. קצין זה דיבר בהוקרה על חיילינו.

כל עוד לא הכריזה גרמניה מלחמה על יוון היו חיינו קלים למדי. יום יום רחצנו בפלג הרים. היה אביב בארץ, הצבע הירוק שלט סביב ופרחים פרחו לרוב. גם ביחסים שבין החיילים שררה אידיליה וכן בינינו ובין הממונים עלינו. הסרגינט שלנו הבין את בעיית היהודים כמעטים מבני עמו. הוא נהג לומר: "מלחמה זו נפתחה בשאלת היהודים והיא עתידה להביא בסופה לפתרונה". כולנו מסובים היינו לשולחן אחד, לרבות הסמלים. אווירה נעימה שלטה בכל, אך עד מהרה הקיץ הקץ על האידיליה. יום אחד לפנות ערב, מסובים היינו על כוס יין בצל עץ תרזה, מאזינים לחדשות האחרונות, סבן הודיעו שגרמניה הכריזה מלחמה על יוון.

תחילה היתה כוונת הגרמנים לפרוץ את קו מטכסאס, צפונה מסלוניקי. רוחות שונות נשבו בקרב האוכלוסיה היוונית. בעיקר ליד סלוניקי, ובמקומות שהושפעו מן התעמולה הנאצית. גם בקרב הקצונה היוונית מצויים היו תאים נאציים. אך היוונים עמדו בקו-מטכסאס ולא נסוגו בעוד הגרמנים העתיקו הסתערותם לחזית אחרת. בתוך זמן קצר כבשו את יוגוסלביה ושטפו אותה בדהרה. יום אחד פרצו ליד קוזאני, נקודה מרכזית בין חזית אלבניה וקו-מטכסאס, גם בחזית סלוניקי עלה בידם להבקיע פירצה, סופר שהדבר קרה בעקבות בגידה של כמה קצינים יוונים. לאחר שהפולשים השתלטו על אזורים נרחבים עד הגבול התורכי, נאלצו כוחותינו להיסוג אל קו האולימפוס. לאחר מכן נחשף כל אגף החזית האלבנית וכוחותינו שוב לא יכלו לעמוד בפני הלחץ.

ארכיון אשדות יעקב איחוד

הועדה המשותפת מציעה את הנוסח הבא שיופיע על המונומנט:

”אם גרעין זרעת- בטח!”
הוקרה למייסדים ולבונים –
מגשר-נחלים ועד בית אשדות יעקב.
קבוצות: הבשקירים, אחדות, ג'ידרו, עין
טבעון, משפחות ויחידים.

הועדה המשותפת הטילה על משה אריאלי כנציג האיחוד ואלי ארזי כנציג המאוחד לאתר מקום למונומנט, לקבוע את גודל השטח וכדומה, כדי שניתן יהיה לתת הנחיות ברורות לארכיטקטים בבואם להציע את הצעותיהם.

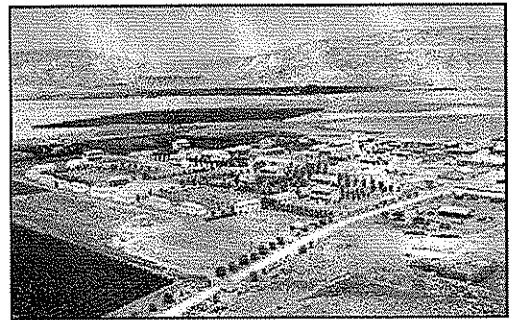
הדברים הנאמרים כאן אושרו על ידי שתי המועצות של שני הקיבוצים.

שבת שלום,

שאול ינאי

- **מונומנט הוא פסל, אנדרטה או מבנה, המשמש להנצחת אדם או אירוע.**

הקמת מונומנט* למייסדי אשדות יעקב

לפני שנה עודד גפני יזם מהלך הוקרה למייסדי הקיבוץ. בעקבות יוזמה זו, הוקמה ועדה מזקני העדה של אשדות איחוד שאנשיה הם: נטע גרינבאום, מירה'לה דוד, נועה אריאלי, ועודד גפני, ושאל ינאי כנציג הארכיון. הועדה נפגשה ודנה בשאלה האם ללכת למהלך כזה ביחד עם אשדות מאוחד והצביעה על כך בחיוב גמור. בעקבות זאת, בשנה האחרונה מתקיים דיאלוג בין האשדותיים בנושא זה. חברי נציגי אשדות מאוחד הם: דודיק גולדשמיד, ראובן בן אלון, נמרוד נמרי, אלי ארזי, ושולה אבישר כנציגת הארכיון של המאוחד.

הרעיון הראשון היה להוציא ספר לכבוד מייסדי הקיבוץ. לאחר דין ודברים, הוסכם להקים מונומנט ולא להוציא ספר. הטעם המרכזי לכך הוא שלרוב מעיינים בספר בין פעם לעשר פעמים במהלך החיים ואילו מונומנט שיוקם בין שני הקיבוצים יהיה נוכח תמידית, הוא יהיה חלק אינטגרלי מהנוף וחיי היום יום של חברי ותושבי שני האשדותיים.

הועדת המשותפת לשני הקיבוצים מציעה שהמונומנט הציבורי יכלול מרכיב של מים כדי שצביונו יבטא בצורה הולמת את השם "אשדות".

נגיעות בין עלון לעלון

יונתן אלטר

להיות בעל עסק

באסיפה לבחירת מנהל המפעל שאלתי כמה שאלות: "איך תחזקו לי את ההרגשה שיש לי מפעל, שאני הבעלים? איך ארגיש שזה מפעל שלי ולכן אני יכול להשפיע על מה שקורה בו?" חלק ממשפטי האסיפה, שאלו שאלות דומות, חלק תמכו בשאלותיי.

תוך כדי מתן התשובה מיו"ר המפעל, איציק, היו לי כמה הארות והבנתני שהשאלות האלה נובעות מהסתכלות לא נכונה על הנושא.

א. אנחנו שוכחים ש'לוגי' הוא לא המפעל הקטן והמשפחתי שהיה לנו לפני 40 שנה. מפעל שעבדו בו רק חברים. מפעל שכל חברי הקיבוץ והחברות, נתנו בו תורנויות ערב ותורנויות סוף שבוע (שאפילו אני הייתי בו מרכז משמרת) מפעל שכל החברים הכירו את כל המכונות ואת כל המוצרים. (שאגב, לא הייתה בו מחלקה לאבטחת איכות, שציפורים התעופפו באולם, הייצור, לא היה ממוחשב ועוד כמה הבדלים).

ב. כבר הרבה שנים שאנחנו לא מחליטים האם חבר זה או אחר ייסע לתערוכה בחו"ל ולכמה ימים. אגב, פתאום זה לא מובן לי איך לפני 40 או 30 שנים האסיפה של קיבוץ העזה לקבל החלטות כאלה בנחישות וביטחון.

ג. רוב החברים, כנראה, לא ממש רוצים להיות מעורבים ועובדה שבאסיפות לסיכום רבעון, חציון של "לוגי" אסיפות המוכנות היטב, המספרות את הסיפור של "לוגי" בחוברת צבעונית ובמצגת מפורטת, אסיפות בהן משתתפים בעלי התפקידים ב'לוגי', ומנהלי מחלקות, אסיפות בהן מסבירים ומנמקים את הצלחות ואת הכישלונות, בהן מדברים על חזון ותכניות - הרוב הגדול של בעלי העסק, לא מגיעים.

ד. איך זה שאף אחד לא שאל את השאלות האלו לגבי העסקים היותר ריווחיים שלנו, כשבחרנו לא מזמן את מנהלת המגזר העסקי שלנו שהוא בעיקר חקלאות. למה אנחנו לא מעורבים יותר בענייני הגד"ש? הודים? בנות? איך זה שאף אחד לא שאל, אז למה אין שם בנים צעירים? ומי יהיה דור העתיד בחקלאות שלנו?

הנוטע עצים

ב"דף שיח" 8.15 מיום 11.6.15 מספר דורון על שתילת שדרת עצים חדשה בשכונת התמרים מוכת השמש, עצים שבעוד כמה שנים יביאו הרבה צל לשכונה הזו. למרות שנראה לי, שממרום גילי אולי לא אזכה ממש ליהנות מצל העצים האלה, חשבתי שזה מעשה נכון וחשוב מאד להצל את השכונה הזו. וזה החזיר אותי אל המשפט של יאנוש קורצ'אק:

הזורע חיטים – דואג לימים. הנוטע עצים – דואג לשנים. המחנך אנשים – דואג לדורות.

אני יודע שהנהלת הקיבוץ, זורעת חיטים, אני יודע שהיא עוסקת הרבה בחינוך אנשים. שמחתי מאד לראות שהיא גם נוטעת עצים. שמח להיות חבר הקיבוץ הזה.

וזה מזכיר לי שלפני כחודש הייתי בניחום אבלים בהרחבה הקהילתית שלנו אצל אחד הדיירים הוותיקים בהרחבה ושמעתי שהוא מכנה את הקיבוץ הזה – גן עדן. קרוב משפחה מהעיר הגדולה ששהה במקום גם הוא אומר שאצלנו – גן עדן. האמת, גם אני חושב כך אבל לא ידעתי שגם הם.

תיקון נזק תוך גרימת נזק

עוד מוזכר בדף הזה תיקון המדרכות שגרם נזק לדשאים; ואני שואל, אולי כדאי, אולי אפשר, לשלם קצת יותר ולתקן לאט יותר? להעביר את החומר הדרוש לתיקון המדרכות

המשך בעמוד הבא

נגיעות בין עלון לעלון - המשך

נוי ב'מול גלעד'

בעלון הקודם 12.6.15 תיארתי את מצב הנוי בבית הספר "מול גלעד" ובדרך אל בית הספר מקיבוצים אשדות איחוד ומאוחד. מה קרה מאז? ובכן, כפי שהבטיחה רותי, מזכירת אשדות מאוחד, צוות הנוי של אשדות מאוחד, כיסח את העשבייה הגבוהה שסביב מגרש הכדורסל והמדרכות בואכה בית הספר, גם סביב הבית המוזנח הסמוך למגרש (מקלחת ציבורית) נוקו העשבים הגבוהים והיבשים. אמנם, לא סיימו את מלאכתם ויש עוד שטח קטן שלא כוסח, אבל מבטיחים לנו שיסתיים. לתחושת האזור נהיה נקי ומואר ושיפר את הכניסה לבית הספר. עכשיו רק צריך לוודא שהמצב הזה יישמר. הנוי של אשדות איחוד גם הוא עשה משהו וגזם את השיחים שחסמו את הדרך לבית הספר, גם הם עוד לא סיימו את שהבטיחו ולא ניקו את השטח הצפוני לבית הספר עד הגדר. גם כאן אנחנו מקווים שיבוצע.

ובתוך בית הספר? כאן התקדמות. הנה מכתב שקיבלנו לאחרונה.

שמחה לבשר לכם כי פניתי אל מריו טינסקי, מנהל מכון התערוכות, בנושא תרומה לבית הספר - והם יגיעו אלינו להכשיר את השטח, (מול כיתת קק"ל) להניח תשתיות השקייה ולשתול שם דשא! זה נעשה מכל הלב! ועל כך הערכת העמוקה. מרים גרין מנהלת 'מול גלעד'

עם כל הנ"ל, להרגשתי, בנוסף על מה שבית הספר מתכנן, על ההורים להתגייס אם בכסף ואם בעבודה, עם הילדים, בהנחה מקצועית ולעשות למען שיפור הנוי של בית הספר "מול גלעד" ויהיה יפה אם מזכירויות הקיבוצים יתרמו גם הן משהו.

שבת שלום - יונתן

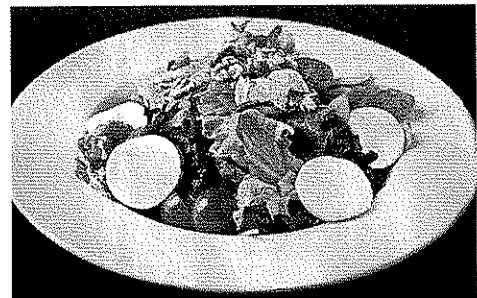
לא על ידי משאית גדולה עם מכולה כבדה ששוקלת עשרות טונות, המוחצת דשאים ושוברת מדרכות, אלא לאט יותר בעגלה קטנה יותר. ובכך לא לתקן נזק על ידי יצירת נזק חדש שיהיה צורך לתקן אותו על ידי גרימת עוד נזק שיתוקן על ידי...

גינה קהילתית

יצאתי עם הנכדים לבקר את ערוגתם בגינה הקהילתית, לעשב עשבים שוטים ולראות מה פרת, מה מתפתח. כמידי ביקור הופתענו מפירות הגינה שהם ירקות. החצילים תפחו והסגילו - קטפנו את הגדולים מביניהם, השארנו את הקטנים לגדול. הקישואים השמינו - ואספנו אותם, המלון התעצם והפרדנו אותו מתבל הטבור שלו. וכך שמחים וטובי לב הלכנו עם "סלינו על כתפנו" לביתם. מודה, חוויה מאד נעימה, לקטוף את פרי גנך ששתלת וליווית. חוויה שמתעצמת כשאתה אוכל את פרייך, עמל כפיך.

יחד עם זה, יש תחושה שצוות הגינה הקהילתית לא ממש פועל. אני שומע מקיבוצים אחרים, על מפגשי מגדלים שיוזמים מנהלי הגינה, מפגשים של שוק חליפין: "יש לי המון חצילים מחליף איתך עם קישואים", על הנחיות שניתנות במפגשים: "המילונים מוכנים כאשר הם צהובים", יש להדלות את המלפפונים, "זה הזמן לשתול תירס"...

משער שזה עוד ישתפר!

עודד גפני בן שמונים

וגרהרד קלר ז"ל, ובטרם התאוששנו מאסון זה, כעבור 6 שבועות המיקוש השני בדושן בו נהרג חגי ענבי ז"ל. זאת היתה אחת התקופות הקשות בתולדות אשדות. בתקופה זו נבחרנו למזכירות הפעילה: אתה מרכז משק, אורי קרפ מרכז עבודה ואני – מזכיר.

אשדות היתה נתונה להפגזות פתע בלתי פוסקות, הילדים ישנו במקלטים, אשדות לא היתה ערוכה לסוג כזה של מלחמה, אך זכתה לאהדה ציבורית אדירה. המזכירות יזמה שורה של פניות למוסדות המדינה אשר נענתה לנו בחיוב והחלה אחת מתקופות הבינוי המרשימות בתולדות אשדות: נבנו מקלטים חדשים ומודרניים, נוצקו גגות בטחון על בתי ילדים, נבנו חדרי ביטחון לכל דירת מגורים (דבר שאיפשר לנו בהמשך לינה משפחתית), נבנה חדר אוכל בטחוני (ראשון מסוגו בארץ) עם מקלט צמוד.

במהלך 3 שנים אלה, החברה כולה באשדות התגייסה להביא את הקיבוץ למקום חדש.

הצומת השניה – הקמת מפעל תעשייה לאשדות. נבחרנו ע"י האסיפה הכללית לוועדה להקמת מפעל תעשייה באשדות בהרכב של: טובה שימרון ז"ל, זקצר מאיר ז"ל, עודד גפני, אורי גלעד ואנוכי. 'אשד' נסגר בשנת 1964 והנושא של תעשייה חלופית הטריד מאד את הנהלות הקיבוץ בשנים אלה.

בעבודה מאומצת מאד של הצוות הוקם 'לוג' בשנת 1971 והיתר היסטוריה.

עודד,

אני מלא הערכה לרמת ההתמסרות שלך לצרכי הכלל של אשדות ולהישגך בקידום הכלכלה האשדותית לאורך עשרות שנים. אני מרגיש צורך מיוחד להודות לך על כך ואני משוכנע שיש לי שותפים רבים.

לסיום, אני מאחל לך הרבה בריאות והמשך זוגיות טובה עם צופיה, הרבה נחת מהילדים, הנכדים וכל השבט.

בידידות רבה - **משה אריאלי**

(ראה גם ב-'מי ומה')

לעודד, בהגיעך לגבורות והחלפת הקידומת מ-7 ל-8 נתבקשתי למסור לך, עודד, שאסיפת חברי מועדון ג' 8 באשדות, החליטה פה אחד לקבל אותך כחבר מועדון מן המניין, וממנה אותך לסגן נשיא המועדון עם סיכוי גבוה לקידום...

ובנימה רצינית יותר:

הכרותנו מתחילה אי שם, רחוק באמצע שנות ה-50 עת שירתנו בצבא ואני חיזרתי אחרי נועה, בת כיתתך. אחרי שנישאנו גרנו שנים בשכנות וגידלנו את ילדינו במסגרת לינה משותפת שהיתה נהוגה אז וחלק מילדינו אף היו באותו מחזור, דבר שיצר קשרים אישיים.

כאבנו את הטרגדיות שפקדו את משפחתך והרשים אותי מאד החוסן האישי שלך והיכולת הנפשית להמשיך את החיים בדרך חיובית והראיה המפוכחת והריאליסטית שלך את החיים.

אתה בין פורצי הדרך של הדור השני, אשר קשר את חיו עם כלכלת אשדות. וזאת בתקופה שנורמות הניהול בארץ בכלל, ובקיבוץ בפרט, היו תובעניות מאד ודרשו התמסרות ללא גבולות לצרכי הכלל; החל מעיבוד אלפי דונם של אדמות הפלחה הזמניות ליד 'כביש הרעב' בסמוך לרצועת עזה, דרך ריכוז ענף הלול, מרכז המשק, רכו ועדה כלכלית, ריכוז ועדה חקלאית בעמק, ניהול 'עוף טוב', ניהול 'לוג', תפקיד מרכזי ב'תנובה', מנהל עסקי קהילה וחבר מזכירות אשדות.

לזכותך יאמר שגם בעת שמלאת תפקידים מחוץ לאשדות, תמיד התעניינת ועזרת לקדם נושאים לטובת אשדות.

לאורך עשרות שנים היו הרבה צמתים בהם לקחנו יחד חלק **בקבלת החלטות** שהשפיעו רבות על עתיד התפתחותה של אשדות. אציין שתיים, שהם בעיני, היו מאד דרמטיות:

הצומת הראשונה – אחרי מלחמת ששת הימים עת היה אורי פלג ז"ל המזכיר, עלתה עגלת הבנות על מוקש בה נהרגו: חיים מוצרי ז"ל, חנן לרנר ז"ל, יהודה חלק ז"ל

ילדי המצוות לשיפוטכם

משהו יוצא דופן. חוצפה חיובית הייתי קוראת לזה. העניין הוא שהם צעירים מדי ולא יודעים למנף את זה ליוזמות ודברים כאלה. משמעת? היא מהם והלאה, ולכן קשה לרכז אותם, אבל במובן זה הם לא שונים מרוב בני גילם. ילדי ז' מחפשים את מקומם בשכבה הצעירה, ולנו כמדריכים היה חשוב מאד האיזון בין שתי הכיתות, כדי שהיותר צעירים ידעו את מקומם; אך מאחר וכיתה ח' השנה קטנה ו-ז' גדולה, האיזון לא עבד כמו שרצינו, ולכן הצעירים קצת הולכים לאיבוד. נוי מספרת שהעבודה באשדות היא חוויה קיבוצית ראשונית עבורה. לא הכרתי חינוך קיבוצי, אין לי מושג מה זה, לא הכרתי שכבה ולא כלום. אני מרמת גן, עירונית עירונית. בעברי הייתי מדריכה ארבע שנים ב'צופים', לאחר מכן מדריכת חיי"ר בצבא, תפקיד שתרגם לי הרבה נסיון ובטחון. במהלך העבודה באשדות גיליתי שהנוער הקיבוצי שהדרכתני כאן לא שונה בהרבה מהעירוני, למרות שבני העיר נוטים כבר בגיל הזה להסתכל קדימה, ופה זה לא בדיוק עובד ככה.

הגעתי לאשדות לגמרי במקרה, מסכמת נוי, אבל הבחירה שלי לעבור לקיבוץ לא היתה סתם, כי בצבא נחשפתי לחבריה מקיבוצים ומושבים, וזה גרם לי לחשוב שזו דרך חיים שמעניין אותי ללמוד עליה קצת יותר. אני מאד רוצה לעשות עוד דברים לפני שאצא ללמוד. המחשבה הראשונה שלי היתה לחזור למרכז בסוף שנת המצוות, אבל אחרי התלבטות נוספת ייתכן שאשאר פה תקופה נוספת ואדריך את גרעין 'צבר' שאמור להגיע בסוף אוגוסט. זה מאתגר אותי, כי בתור ילדה גדלתי בארה"ב ואני מכירה את החומר הזה. למרות הקשיים והאתגרים, עברתי כאן שנה מדהימה ואני רוצה להודות לכל מי שסייע לי ותמך בי במהלך השנה, במיוחד לגיא צליל, ולחניכים הנהדרים ומשפחותיהם שהיה לי כייף לעבוד איתם.

המשך בעמוד הבא

השכבה' הוא שם היסטורי לקבוצת הגיל של כיתות ז'-ח. מישהו פעם (מעניין מי?) חישב ומצא שצריך לחלק את הילדות הבלתי פורמלית לשלושה חלקים, לא בהכרח שווים. 'בית כולל צעיר', 'בית כולל בוגר' ו'שכבה'. אז ככה זה נשאר, וכנראה שאף פעם לא ישתנה. אל תחפשו שמות לכיתת המצוות, הלוא היא כיתה זין (במילעיל כמובן), כי שכחו להמציא, ותמשיכו להתייחס למחזוריים השונים בשמות הפרטיים של בני הכיתה. ככה זה בטוח יעבוד לכם, ואם יש ייחוד לקבוצת המצוות הנוכחית (פרט להיותה חבורת סמארטפונים מהלכת) הוא גודלה המרשים - 19 חניכות וחניכים. לא האמנו שאשדות גדלה עד כדי כך, אז באנו לראות אותם במשכנם החדש, יחסית, באשדות מאוחד.

נוי קלמנט ואיתן לוי הם מדריכי הכיתה המאד לא פשוטה הזו. כיתה מיוחדת, אומרת נוי, חבריה לעניין, אלא שמרוב עניין כל אחד מושך לכיוון שלו, לכן לא משעמם פה אף פעם כי יש המון ויכוחים. רובם חבריה בעלי יכולת הובלה, מאבחנת נוי, למרות שלא תמצא ביניהם מלך או מלכה טיפוסי ממש. יש פה אינטגרציה מעניינת בין ילדי אשדות איחוד שכוללים בתוכם את ההרחבה וילדי אשדות מאוחד שהם כרגע מיעוט, אבל ברגע שההרחבה שלהם תסתיים יתכן שיהפכו לרוב. שנת המצוות היא שנה מאד אינטנסיבית וחוויתית שכוללת הרבה משימות שחלקן הותירו על החניכים רושם כביר כמו מצדה, שבת בקיבוץ דתי או חלוץ בודד. המדריכים סבורים שמצדה עזרה מאד בגיבוש החניכים, ושם לראשונה הם הרגישו כמו קבוצה. אם יש תחום עניין ספציפי שמלכד אותם, אומרת נוי, היא העובדה שרבים מהם (ומהן) עוסקים בספורט לסוגיו השונים, וזה דבר שדי מייחד אותם. חרמות? לא בבית סיפרנו. הם לא מחרימים אף אחת ואף אחד. לעיתים ישנם עימותים מילוליים וזה בגלל האופי של הילדים שעומדים על שלהם ולא מוותרים בקלות. הם חבריה שבדרך כלל משתפים, אומרים מה שעובר להם בראש. תוצפנים! כמו רוב בני גילם, לא

ילדי המצוות לשיפוטכם - המשך...

ומה חושבים בוגרי המצוות על השנה המיוחדת אותה עברו?

נועה ספיבק מאשדות איחוד: במהלך השנה היו לנו הרבה משימות מאתגרות. במיוחד אהבתי את מצדה, וגם את מפגש שישי עם אנשים בקיבוץ דתי. בכללי, אוהבת את חיי הקיבוץ.

עידן אליהו המכונה 'דנדן', מאשדות מאוחד הוא בנם של אילן ושרון. זו היתה עבורי שנה מיוחדת ומאתגרת. למדתי להיות יותר עצמאי, לחשוב. מרגיש שהפכתי מילד לנער. ההצגה של סיום שנת המצוות היא בעיני המשימה הכי חשובה. האם אני כשרון דרמטי? יתכן שכן, אבל חולם דווקא להיות שחקן כדורסל.

גפן אופיר מאשדות איחוד אומרת שהיתה זו שנה די משמעותית עבורה. היו רגעים מצחיקים ורציניים. ההורים שלי היו מאד מעורבים בתהליך, שניהם נכחו במצדה. סוג של מעורבות משפחתית שתרמה לי מאד.

אליעד קמרינסקי יליד כרמיאל גר בנוף אשדות ברחוב גלעד. נמצא באשדות מתחילת השנה הנוכחית. השתלבתי היטב בקבוצה, אומר שיש כאן ילדים מאד נחמדים. קיבוץ זה מקום שאני מאד אוהב וגאה להיות אשדותי. משנת המצוות אזכור בעיקר את ארוע מצדה- שהיה מרגש וכיפי. מתאמן בחוג הכדורגל במעגן בתפקיד קשר ימני, וחולם להיות שחקן מצליח כמו אבא.

אייר רביבו מאשדות מאוחד, היא בת הזקונים של המשפחה הכוללת ארבע בנות נחמדות. 'האמת, יותר כיף בלי בנים', אומרת אייר מבלי למצמץ. שנת המצוות עבורי היתה שילוב של רגעים שמחים וגם עצובים, כי סבא וסבתא נפטרו במהלך השנה. השמח זה החוויות שצברנו במהלך שנת המצוות, בעיקר מצדה, שהיה טיול ממש כיפי ושם התגבשנו מאד. חולמת לפתוח קונדיטוריה כשאהיה גדולה.

מאיה לוי מאשדות איחוד היא בת הזקונים של עפרה ושולי (הרבה בני ובנות זקונים בכיתה הזו - שמתם לב?). היתה שנה חווייתית ומאתגרת, המדריכים בסדר גמור גם החבריה רובם נחמדים. כיף לי.

טל מזרחי נוף אשדות רחוב ירמוך, נמצאים באשדות שבע שנים. אמא גנת, אבא הבעלים של 'מאפיית המילניום' בטבריה. מתכנן במהלך החופש לעזור קצת לאבא בעבודה ואולי בעתיד להפוך בעצמו לקונדיטור. זאת היתה שנה כיפית והתגבשנו במהלכה למרות משברים שונים שעברנו. מצדה היתה משימה שמאד חיברה. היה שם הרבה יחד ונוצר גיבוש. איתן ונוי עשו עבודה מצוינת. שנה מאד משמעותית בתהליך ההתבגרות.

מעין פלג אשדות איחוד, בנם הצעיר של אדמית ודני ונכדה של רינה פלג. זו היתה שנה נפלאה למרות שלפנינו טיול מים חווייתי של הנוער העובד והצגת סיום מושקעת ולכן מוקדם לסכם. אמנם פרש מכדורסל אבל ממשיך לעקוב אחרי חבריו. גאה להיות נצר למשפחת פלג המפוארת ומבטיח שלא לבייש את הפירמה.

טל רוזה נוף אשדות רחוב גלעד, נמצאת באשדות שבע וחצי שנים. אמא אחות קופ"ח אבא חבלן משטרת. זו היתה עבורי שנה כיפית עם המון חוויות. בעיקר אהבתי את משימת מצדה וחלוץ בודד, שם אמנס קצת הלכנו לאיבוד אבל בסוף מצאנו את דרכנו ממושב שרונה דרך נחל יבנאל לעמק הירדן. הקיבוץ עושה לי טוב. יש לי הרבה חברות. מרוצה שהגענו לכאן.

רום סדן מנוף אשדות רחוב ירדן, שנה שביעית באשדות. במקור מקיבוץ כנרת שם יש לי חברים וגם משפחה שאני בקשר טוב איתם. אהבתי את משימת חלוץ בודד, כי ללכת הרבה זה בכיף שלי, ואני שומר על כושר טוב. אני משחק כדורגל וכדורסל ושואף לתפקיד בכיר בצבא הגנה לישראל (רשמנו, רשמנו...).

המשך בעמוד הבא

ילדי המצוות לשיפוטכם - המשך...

הכוללת בת אחת ושישה בנים. הוא מנגן גיטרה ומחובר למוזיקה וספורט, כמו שאר בני המשפחה. במהלך שנת המצוות התגבשנו לקבוצה אחת. חלוץ בודד ומצדה היו בעיני הארועים החשובים ביותר במהלך השנה, ושמחתי ששני ההורים שלי הצטרפו ובאו. גאה להיות בקבוצה הזו.

רן ספיבק מאשדות איחוד הוא אחיה התאום של נועה, שהצגנו אותה בתחילת הכתבה. במשפחת ספיבק שני זוגות תאומים: רן ונועה הבוגרים, אור והילה הצעירים. רן משחק כדורמים; מתאמן בקיץ באפיקים ובחורף בשער הגולן. בנוסף, משחק להנאתו כדורגל וכדורסל. זו היתה שנה מאד חיובית, מאד מגבשת. אהבתי מאד את משימת מצדה בהשתתפות ההורים. לקראת הצגת סוף השנה (כתיבה ובימוי טליה מעין גב, בעזרת נוי) יש קצת מתח, אבל אל דאגה-הכל יעבור בשלום ואתם תיהנו מאיתנו.

ילדי כיתה ז' שלא התראיינו לכתבה: **גד קוצ'וק, זיו שקד, שקד יוסף**

שמע וערך: אבנרון

עדי אזרד גרה בהרחבה הוותיקה והפסטורלית של אשדות מאוחד. היתה שנה כייפית. התגבשנו. מחכה להצגה בקוצר רוח. משחקת טניס ועד לא מזמן למדה ריקוד. השנה הזאת לא עשתה בי שינוי מיוחד. נשארתי אותו דבר, אבל נהניית להיות חלק מקבוצה נחמדה.

יעל נחום נוף אשדות. שני הוריה עוסקים בהוראה אבל בבית אנחנו מתנהגים כמו משפחה רגילה. היא לא פוסלת אפשרות שגם היא תהיה מורה ביום מן הימים. במהלך השנה עשינו הרבה פעילויות והתגבשנו. הכל היה סבאבה. מתאמנת חזק בחוג כדורעף בנות. מאמינה בעבודה קשה כדרך להגיע להישגים.

אורי ארנון הבן של קרן שנסואה לגיא צליל. גר בנוף אשדות בבית הכחול בהרחבה. בעקבות שנת המצוות הפכנו יותר מגובשים. יש יותר נושאים לדבר עליהם ואנחנו מבלים הרבה שעות ביחד כמעט כל יום. בענייני משמעת יש מקום לדעתו לשיפור. החברה אמנם מגיעים בזמן לפעילות אבל מה שקשור בלשמור על שקט, חסרה עדיין משמעת, למרות מאמץ גדול של המדריכים שעושים עבודה חשובה. חולם להיות צוללן וכבר הקיץ ייצא לקורס צלילה באילת. מאז ומתמיד אהבתי לצלול עם ובלי שנורקל, ואני מקווה להיות צוללן גם בצבא. יש לי כישורי משחק, נוכחות בימתית טובה ולכן מוזמן לא פעם להשתתף במחזות. גם יודע לשיר ושואף יום אחד להיות... רמטכ"ל.

אסתר וקנין בת הזקונים של עפר ורונית מאשדות איחוד, היא בת יחידה לצד חמישה אחים. היא רוקדת באולפן למחול מודרני וקלאסי ומקווה להתפתח בתחום. הייתה בשחיה וקיאקים אבל פרשה. שנת המצוות היתה מאתגרת עם הרבה לחץ אבל גם סיפוק. שמחה שלקראת סוף שנה הלחץ קצת ירד.

יפתח שוחט מאשדות איחוד הוא מספר שלוש בשביעיה הפותחת של משפחת שוחט

ניר מאיר - מזכ"ל התנועה הקיבוצית

ערכי ייסוד בתנועה הקיבוצית כסולידריות, שוויון הזדמנויות, וטיפוח מנהיגות ומעורבות.

ניר מאיר, 59, דור שלישי בקבוצת שילר, נשוי לשגית ואב לארבעה ילדים החיים בקיבוץ. בשני העשורים האחרונים מילא מאיר שורה של תפקידי מפתח ביצועיים בתנועה הקיבוצית בהם, יו"ר הארגונים הכלכליים הקיבוציים, יו"ר ברית פיקוח, יו"ר האחזקות בתנובה, יו"ר ביותר מעשרה קיבוצים בהם כפר עזה וניר-עם שבעוטף עזה, חבר מזכירות בתנועה ויו"ר ומנכ"ל חברת ק.מ.ה לניהול קיבוצים.

ניר מאיר יכנס באופן רשמי לתפקידו בישיבת מועצת התנועה הקיבוצית שתתקיים ב- 30.6 ברמת אפעל. תהיה זו ישיבה חגיגית לאישור כניסתו לתפקיד של מזכיר התנועה הבא.

ראש האופוזיציה ח"כ הרצוג ברך את ניר מאיר על זכייתו בהתמודדות. לדבריו של ח"כ הרצוג "ניר הוא אדם מנוסה וערכי, שמשלב חזון מעמיק עם כושר ביצוע מוכח. אני בטוח שניר יעמוד באתגרים ביצירתיות ומבטיח לו את כל הסיוע שאני והמחנה הציוני נוכל לתת". הרצוג ברך גם איתן ברושי שמסיים תקופה מלאה הצלחות כמזכ"ל התנועה הקיבוצית ואיחל לו הצלחה גדולה בדרכו כחבר כנסת.

תוצאות ההצבעה למזכיר התק"צ באשדות:

סה"כ מצביעים - 91

ניר מאיר - 47

נגה בוטנסקי - 27

יונה פריטל - 9

מרקי לוי - 6

נמרוד מדר - 1

פסול - 1

העביר: יונתן

**ניצחון בסיבוב הראשון:
לניר מאיר מקבוצת שילר
ניצח בבחירות לראשות
התנועה הקיבוצית עם
45.36% מקולות הבוחרים; נגה בוטנסקי
הגיעה למקום שני.**

בתום ספירת כל קלפיות, שהוצבו ב-258 קיבוצים עולה כי **ניר מאיר** השיג 9205 קולות ובכך השיג תמיכה של 45.36% מקולות הבוחרים, נתון המקנה לו את הזכות לשמש כמזכ"ל התנועה. בעיון בתוצאות הבחירות ניתן לראות שניר מאיר סיים בפער משמעותי לפני **נגה בוטנסקי** המתמודדת הבאה אחריו שגרפה 4929 קולות, המהווים 24.29% מקולות הבוחרים, דבר המציב אותו כמנצח הגדול של מערכת הבחירות.

בתום הבחירות, הגיב ניר מאיר באומרו שהוא מתכוון להחזיר את התנועה הקיבוצית אל מוקדי העשייה החברתית בישראל: "אני רואה בתפקיד מזכ"ל התנועה שליחות ערכית גדולה שלצידה אחריות עצומה. בפני התנועה הקיבוצית עומדים אתגרים גדולים וגורליים, אשר על מנת לעמוד בהם בהצלחה חובה עלינו לשלב ידיים יחד עם כל הכוחות המרכזיים והאיכותיים שיש לנו להציע".

ניר מאיר מקבוצת שילר יחליף את המזכ"ל בשנתיים האחרונות, איתן ברושי, שנבחר לאחרונה בבחירות לכנסת ה-20, ומכהן כח"כ מטעם "המחנה הציוני". יצוין כי אחוז ההצבעה הכולל בבחירות עמד על, 36.33% כאשר מספר בעלי זכות ההצבעה היה כ-56 אלף חברות וחברים

וועדת הבחירות המרכזית, בראשותו של **יוסי ורדי**, ראש מ.א. עמק הירדן, ביקשה להודות למתמודדים ולבוחריהם, על ניהול הליך בחירות תקין ודמוקרטי, המבטא

נר נשמה חודש יולי

סיכת ביטחון

אנשים מיוחדים הם אנשי הלילה. אחד הנמנה עליהם הוא **יוסף ח'טיב** ששירת אותנו נאמנה כשומר הלילה הישובי בשלושת העשורים האחרונים. יוסף אדם פשוט וטוב לב שלקח את תפקידו ברצינות והיה מסור לשמירה על קיבוצנו. אני מודה לו על שירותו רב השנים, מאחל לו שיימצא את דרכו בהצלחה והרבה בריאות באשר ילך.

שמועה מספרת שבאחד הלילות של שנות השמונים של המאה הקודמת נפל אליהו שימרון למשכב ואת מקומו בעמדת השמירה, לצד יוסף חטיב, מילא למשך שעה אחת האלוף דן שומרון. לא קיבלנו תימוכין לידיעה אבל יוסף עומד עליה בתוקף.

לעת עתה אנו נסמכים על חברת אבטחה חיצונית לשמירה עד לקביעת מדיניות והחלטות בנושא על ידי ההנהלה. התקבל תקציב חיצוני לשיפוץ הדרך המובילה מסככת הבנות לדרך אבנר. העבודה צפויה בקרוב ותבוא על כך הודעה. התקבל תקציב ממשרד הבטחון לשיפוץ מקיף של חמ"ל תת-קרקעי יישובי. הקבלן כבר היה בשטח. נקווה לתחילת עבודה בקרוב. בעת פינוי המקלט המיועד לחמ"ל נמצאו בין היתר גם ערכות עזרה ראשונה שעל פי תאריך בדיקתם האחרון קשה יהיה לומר עליהן שטרם נס ליתן (מצורפת תמונה)

שריפות קיץ – כמדי שנה עם בוא החום והשרב מגיעות גם שריפות הקיץ. הרוח המערבית המוכרת, מלבה את הלהבות והאש עושה דרכה במהירות ומלהיטה את כל שבא לפיה. יש להישמר במיוחד בתקופה זאת ולוודא כי המנגלים מכובים לגמרי בסיום השימוש. אנחנו מחזיקים בישוב גרור כיבוי מדוגם אך צנוע לעת צורך, אולם נסמכים בעיקר על שרותי הכיבוי האזוריים.

שבת שלום,

יונתן שטינדל - רכז ביטחון
052-3546770

בן-דוד	יהודה	1.7.1988	ט"ז תמוז תשמ"ח
יעקובסון	שולמית	1.7.2003	א' תמוז תשס"ג
כהן	אורנה	4.7.1957	ה' תמוז תשי"ז
פליסוסר	יורם	6.7.1941	י"א תמוז תש"א
וקנין	גל	6.7.1994	כ"ז תמוז תשנ"ד
ריקליס	רבקה	7.7.1991	כ"ה תמוז תשנ"א
גלעד	יעקב	8.7.1957	ט' תמוז תשי"ז
זקצר	מאיר	8.7.1980	כ"ד תמוז תש"מ
אמיתי	יצחק	11.7.2009	י"ט תמוז תשס"ט
סברזנסקי	נורית	14.7.1941	י"ט תמוז תש"א
גרשטנבליט	רמי	15.7.1958	כ"ז תמוז תשי"ח
לבני	זאב	15.7.1961	ב' אב תשכ"א
שמיר	אלקה	15.7.1987	י"ח תמוז תשמ"ז
נייטר	יעקב	16.7.1967	ח' תמוז תשכ"ז
זונדליץ	אברהם	18.7.1946	י"ט תמוז תשי"ו
קרפ	אסתר	18.7.1980	ה' אב תש"מ
מאור	יצחק	18.7.1993	כ"ט תמוז תשנ"ג
צמת	רבקה	19.7.1981	י"ד תמוז תשמ"א
דרור	אפרים	21.7.1988	ז' אב תשמ"ח
מוסט	חייקה	21.7.1998	כ"ז תמוז תשנ"ח
גלעד	צילה	21.7.2003	כ"א תמוז תשס"ג
הוימן	רחל	24.7.1991	כ"ג אלול תרצ"ו
כהן	אליהו	24.7.1993	ו' אב תשנ"ג
שימרון	טובה	24.7.1999	י"א אב תשנ"ט
קמינסקה	דבורה	27.7.1938	כ"ח תמוז תרצ"ח
קפלן	הסיה	29.7.1948	כ"ב תמוז תש"ח
שימרון	שאול	29.7.2001	ט' אב תשס"א

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

מקהלות ותיאטרון בעמק הירדן

מילימטרים של רווחים בין השורות ועל עוד מקומות ישיבה. נכון, זה עולה כסף, אבל... אז לקראת השנה הבאה עלינו לטובה, כדאי לשקול לנצל את "בית-גבריא" עם שני אולמות הרבה יותר גדולים ונוחים מכל בחינה וצורה, ולהופיע שם גם בסיומים של התיאטרון והמקהלות שונות. זה באמת כף, סיפרה נירה, שלקחה על עצמה את ניהולו של כל הבית, שהחוגים השונים נהנים ממרחב פתוח, אבל את הסיומים כדאי להעביר משם. זו דעתי.

בחגיגת הקיץ השנה, היה האולם הגדול (תיאטרון בית-גבריא) מלא מפה לפה בכל בני המשפחות של הנגנים השונים ואולי גם באנשים כמוני שאין להם שם ילד /נכד שמנגן או שר, אך נהנים לבוא, לראות ולשמע.

מצא חן בעיני גם שבכניסה ישבו/ עמדו ילד וילדה שביקשו להתרים כל מי שנכנס, עבור ניצולי רעידת האדמה בנפאל. ממש מחמם הלב לראות איך הם היו נלהבים לעניין, והיה מאוד אכפת להם. כל מי שתרום קבל מידם **סיכת זהב בדמות ציפור** לפי השיר הידוע של גלי עטרי על ציפור האבן בנפאל הרחוקה. אנחנו חובבי המוסיקה והתיאטרון מיחלים שנזכה לעוד הרבה שנים של הנאה כזו, ויסלחו לי הורי המתעמלים וחוגי הספורט למיניהם שעליהם אני לא מדווחת, כי אלה דברים שבהם אני פחות מתעניינת.

שתהיה שבת טובה לכולנו.

עמליה דיין בת-ארי

בין ארועי סוף השנה שנכחתי בהם, ראויה לציון הופעתה של מקהלת "הפעמוניות" שהתקיימה במרכז החדש בבית "יד לבנים", אליו הועברו המרכז למוסיקה והמרכז למחול וגם תיאטרון הנוער "אגם". הבנות בניצוחה של **אירה קלכמן** שרו נהדר. הצטערתי קצת שלא שרו את השיר מתוך "הנסיך איגור" של א. בורודין, שיר כל-כך יפה שאפשר לשמוע שוב ושוב.

בהמשך הופיעו הנערות והנערים של תיאטרון "אגם" בהצגת "רוויזו אלימות" שכתב המתזאי הלל מיטלפונקט בהדרכת הבמאית **יעל שדה**. נורא עצוב לי שילדים צעירים רואים ושומעים על מצבים כאלה בארצנו ובכלל. אני זוכרת כאמא צעירה שרציתי להרחיק עד כמה שאפשר מילדי את המלחמות והרשע שמשתקף ומגיח מכל מיני פינות, כולל סיפורים ואגדות המיועדות כביכול לילדים כמו כיפה אדומה והזאב. יותר מאוחר שמעתי הרצאה על הצורך דווקא כן לספר לקטנים כדי להתמיר כמה עובדות חיים ודברים חשובים נוספים. החבריה הצעירים הללו בתיאטרון הנוער היו מצוינים ובהם **מוריה** נכדתם של **רוחלה** ו**חגי ברון**, מוכרת לנו מהצגת שנת ה-90 באשדות. חוויה ממש.

כמה ימים אח"כ שמעתי את **מקהלת עמק הירדן**. אני לא מתיימרת להיות מבקרת מוסיקלית, כי זה גדול עלי, אני רק יכולה לציין שנהניתי מאוד מרינתם של **יואב שרון** ו**רנה הוימן**, השרים שם כבר תקופה מאוד ארוכה. הפעם נעדרה **אסתר שימרון** שהייתה עסוקה בעניינים אחרים.

מה שעוד **לא מצא חן בעיני**, וסליחה שאני מקטרת ומותחת ביקורת, הוא התיכנון הלקוי של אודיטוריום 'בית יד לבנים' שם הרווח בין השורות צר עד מתנק וקשה לומר שהישיבה בו נוחה, ובנוסף, יש בו מעט מדי מקומות שיכילו את ההורים והמשפחה. כשבונים סוף-סוף בית כזה בכספי "מפעל הפיס" אז למה להתקמצן על עוד כמה

בארץ הזאת

השעה טובה
 לניצן וסי אולן
 לבנות - אורי וילי
 עם המצב לביתם החדש
 בהרחבה, ברחוב אולן
 קליטה טובה!

מזל טוב

למתי ויוסי להם
 להולדת הנכדה - מילה
 בת לצח ומורן
 לשרה קפלן להולדת הנינה
 מזל טוב לכל המשפחה!

מזל טוב!
 לרחלה כהן
 להולדת הנכד - רואי
 בן לתום ואלידד
 מזל טוב למשפחה!

מזל-טוב!
 לאורנית ויריב כרמל
 להולדת הבן - צמרי
 אח לצידו, גיא, יובל, אורי
 מזל טוב למשפחה!

בארץ הזאת

מילים ולחן עוזי חיטמן ז"ל
 שבימים אלה מלאו עשר שנים לפטירתו.

גם אני נולדתי בארץ הזאת
 והלכתי לאורכה ולרוחבה
 גם אבי חלם על הארץ הזאת
 הרבה שנים לפני שהוא בא
 גם אני ניגנתי בארץ הזאת
 שירים שנבטו מאדמתה
 גם אני הגנתי על הארץ הזאת
 אם הסכמתי או לא הלכתי איתה

גם אני למדתי בארץ הזאת
 אהבה מולדת, אהבה תמה
 גם אני איבדתי על הארץ הזאת
 חברים שהיו לי נחמה
 גם אני ניגנתי בארץ הזאת
 שירים שנבטו מאדמתה
 גם אני הגנתי על הארץ הזאת
 אם הסכמתי או לא המשכתי איתה

אק יש כאלה שלוקחים
 מנופול על החכמה
 הם יודעים יותר טוב ממני
 הם יודעים יותר טוב ממך
 מה טוב הפילי מה טוב הפילי

וראוי לכל בעל תפקיד ציבורי שיהא שיר זה
 על שולחנו!

לבקשת אורי גלעד

מי ומה באשדות

שָׁלַט הַדּוֹאֵר הַאֲלֶקְטְרוֹנִי. לַאֲחֵרוֹנָה, הַכְּנִיסָה לְמִתְחַם הַדּוֹאֵר הַפְּכָה לְסִיּוֹט שֶׁל מִמֶּשׁ, הַיּוֹת וְרִיחַ עֵץ שֶׁל נְבֵלָה בְּקַע מִמֶּנּוּ בְּמִלּוֹא חֲרִיפּוֹתוֹ וְאֵילֶץ אֶת הַנִּכְנָסִים לְשׁוֹב כְּמָה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר עַל עֲקֻבוֹתֵיהֶם. אִזּוֹ שׁוֹ בְּנִפְשָׁכֶם אִיךָ הַרְגִּישָׁה **עֲדָה לְשֵׁם**, שְׁנֵאלְצָה יוֹם אַחֵר יוֹם לְחַלֵּק אֶת דְּבָרֵי הַדּוֹאֵר תּוֹךְ חֲשִׁיפָה לְרִיחַ בְּלִתִּי נִסְבֵּל בְּעֵלִיל. שְׁאוּל אֶלְתֵּר, שְׁנִקְרָא לְתַת פִּתְרוֹן לְבַעִיָּה, טִיפֵס עַל סוּלָם, בְּדֵק מֵעֵבֶר לְתַקְרָה הָאֲקוּסְטִית אֲבֵל לֹא גִילָה אֶת מִקּוֹר הַרִיחַ, עַד שֶׁזֶה פָּג וּמֵעֲצָמוֹ נִעְלַם. הַמּוֹן הָעֵרְכָה לְעֲדָה, שְׁעֵבֵרָה אֶת הַתְּקוּפָה הַקְּשָׁה בַּחִיָּה לְלֹא קִיטוּרִים וְאֵיפְשָׁרָה לְכוֹלְנוֹ לְנַהֵל חַי שִׁיגְרָה בְּצֵל הַסִּיּוֹט.

מָה לֹא נֹאמֵר אֹדוֹת הַכֵּל בּוֹ שֶׁלְנוּ? שֶׁהַחֲזוֹת שֶׁלּוֹ עִם הַכִּיתוּב הַמֵּרְצֵד מְזַמֵּינָה, שֶׁהַשְּׂרוֹת שֵׁם נִפְלָא, שֶׁהַחֲבֵרָה הַצְּעִירִים מִכְּכֵבִים, וְלַאֲחֵרוֹנָה יֵשׁ לָנוּ גַם מִבְּצַעִים שֶׁל מִמֶּשׁ. יֵשׁ יַחִיאֵלִי תִמִּיד מַחִיִּיךְ וּמִסְבִּיר פְּנִים, יוֹדֵעַ בְּדִיּוֹק אֵיפֹה נִמְצָא כֹּל פְּרִיט וְרֵץ מֵרַחֵב לְרַחֵב לְעִזּוֹר לְאֲנָשִׁים לְמִצּוֹא. כִּיף פְּשׁוֹט כִּיף. חוֹוִית קִנְיָה כִּבֵּר אִמְרָנוּ?

עַל הַשְּׁלֵט בְּכְנִיסָה אֵלָיו כְּתוּב שֶׁהוּא נִבְנָה עֲבוּר תְּלִמִּידֵי 'מוֹל גִּלְעָד' וְלְרוּחַת תּוֹשְׁבֵי הַיְשׁוּבִים אֲשֶׁדוֹת יַעֲקֹב. הַמְּגֵרֵשׁ אִמְנָם מִקּוֹרָה, אִפִּילוֹ טְרִיבּוֹנָה הוֹצֵבָה בְּצִידוֹ הַדְּרוּמִי, לְמַעַן הַקְּהֵל הָרַב הַצּוֹבָא עַל פִּתְחוֹ. הַפִּשְׁפֵּשׁ הַמְּעֵרְבִי, שִׁפְעָם הִיָּה נִעוֹל וְלֹא אֵיפְשָׁר כְּנִיסָה חוֹפְשִׁית, שׁוֹחֲרֵר מִכְּבִּלְיוֹ, וְאִפִּילוֹ עֲשִׂבִּיָּה קִיִּיצִית צוֹמַחַת שֵׁם פְּרָא בְּאִין מִפְּרִיעַ. אִזּוֹ נִשְׁאֵלֶת הַשְּׁאֵלָה מָה תְּכִלִּיתוֹ שֶׁל הַמִּתְקָן, לְמִי נוֹעֵד (עַל פִּי הַמִּפּוֹת הוּא שִׁיִּיךְ לַאֲשֶׁדוֹת מֵאוּחַד וְאִמּוֹר לְשֵׁרֵת בְּכִלֵּל אֶת תּוֹשְׁבֵי הַהֲרַחֲבָה) וְהָאִם בְּכִלֵּל הִיָּה הַכֵּרַח לְהַקִּים אוֹתוֹ בְּנִסְיָבוֹת הָאֵלָה?

כִּיצַד בּוֹדְקִים אֶת מִידַת הַנּוֹק אוֹ אֵי הַנּוֹחוֹת שְׁגוּרִים מִטְרַד כְּלִשְׁהוּ? הַהֲגִיּוֹן אוֹמֵר שֶׁעַל פִּי מִסְפֵּר הַתְּלוֹנוֹת שֶׁהוּא מְעוֹרֵר. בְּמִקְרָה שֶׁלְנוּ כְּאֲשֶׁדוֹתִים מְדוּבֵר בְּקֻטְעִים שׁוֹנִים לְאוֹרֵךְ כְּבִישׁ הַמְּעֵרְכַת הַמְּעֵרְבִי, שֶׁנִּחְפְּרוּ לְרוּחְבָם עַל מִנַּת לְהַעֲבִיר גּוֹרֵם תְּשִׁתִּית כְּמוֹ צִינּוֹר בִּיּוֹב, קוֹ חֲשֵׁמֶל וְכוּ', וְלֵאחֵר מִכֵּן כּוֹסוֹ בְּאוֹפֵן חוֹבְבִנִי, דְּבַר שְׁגוּרִים לְאוֹטוֹ שֶׁלְנוּ חֲבֵטָה עֲזָה וְלֹא נִעִימָה שֶׁעֲלוּלָה לְהִסְתֵּיִים גַּם בְּנוֹק מִמֶּשִׁי. לַאֲחֵרוֹנָה פְּנִיתִי בְּעִנְיִן זֶה לְמִנְהַל הַתְּשִׁתִּיּוֹת הַמִּקּוּמִי שֶׁהַצְּדִיק אֶת תְּלוֹנָתִי וְסִיפֵר שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹדְפִים מִזֶּה זְמַן אַחֵר הַקְּבֵלֵן הַרְשֵׁלֵן, שֶׁמְצִידוֹ מִבְּטִיחַ פֵּעַם אַחֵר פֵּעַם לְתַקֵּן אֶת שְׁדֵרוֹשׁ תִּיקוֹן, אִךְ לֹא עוֹשֶׂה דְּבַר. תֵּאָרוּ לָכֶם שֶׁמַּחֵר מִי מֵאִיתָנוּ וְאוֹלֵי מִי מִשְׁכְּנֵינוּ אוֹ בְּאֵי-בֵיתָנוּ יִגִּישׁ תְּלוֹנָה כְּנֶגֶד הַקִּיבוּץ בְּגִין נּוֹק מוֹכַח שֶׁנִּגְרַם לְרַכְּבוֹ כְּתוֹצָאָה מֵאוֹתָהּ מֵהַמּוֹרָה. הָאִם גַּם אִזּוֹ נִהִיָּה צוֹדְקִים? כֵּן. הָאִם זֶה יִכְסֶה אוֹתָנוּ מִפְּנֵי תְּבִיעָה? לֹא וְלֹא. וְלָכֵן, יִפֶּה שְׁעָה אַחַת קוֹדֵם. צִרִיךְ לְדֵרוֹשׁ מֵאוֹתָם קְבִלָנִים תֵּאָבִי מִמּוֹן לְהַפְּקִיד עֲרֻבוֹת, שְׁבִמִידָה וְהַעֲבוּדָה לֹא תַעֲשֶׂה כְּרֵאוּי, יוֹכֵל הַקִּיבוּץ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכִסְפֵי הָעֲרֻבוֹת עַל מִנַּת לְבַצֵּעַ אֶת הַטְּעוֹן תִּיקוֹן וְלֵלֵא תֵנְאִים. רַק כֵּךְ נִהִיָּה לֹא רַק צוֹדְקִים כִּי אִם חֲכָמִים.

זוֹמָה שֶׁהַעֵץ שֶׁפְּרִיחָתוֹ לֹא תִשְׁאִיר אִדִּישׁ אַחַד בְּחוֹצוֹת אֲשֶׁדוֹת הוּא כְּסִיִּית הָאֲבוּב שְׁפּוֹרַח בְּצוֹרֵת אֲשֶׁכּוֹלוֹת צְהוּבִים מֵאוֹרְכִים בְּצַבֵּעַ צְהוּב עוֹ. בְּקִיבוּצָנוּ נִיטְעוּ בִּשְׁנַיִם הָאֲחֵרוֹנוֹת עֲשֻׁרוֹת רְבוֹת שֶׁל עֲצִים מִמִּין זֶה שֶׁעַם פְּרוֹס הַקִּיץ צוֹבְעִים אֶת הַחֲצֵר בְּצַבְעִים מִטְרִיפִים אִף יוֹתֵר מֵאֵלָה שֶׁל טוּוֹסִים זְכָרִים בְּזִמְן חִיזוֹר.

אִם בְּטוּוֹסִים עֲסִקִּינּוּ, הָרִי שְׁגָם בְּגוֹרְתָם נִשְׁבְּרִים שִׁיאִים חֲדָשׁוֹת לְבִקְרִים. בִּימֵים אֵלָה צוֹעֵדוֹת עַל מִדְּרָכוֹתֵינוּ טוּוֹסוֹת, כְּשֶׁאֲחֵרִיהֶן נִשְׂרָךְ שׁוֹבֵל שֶׁל חֲמִישָׁה גּוּזִלִים, מִסְפֵּר שֶׁלֹּא הֵיִינוּ רְגִילִים לוֹ בְּעֵבֶר. צֹא וְחֲשַׁב כְּמָה תִּמְנָה הַלְּהַקָּה בְּעוֹד כֵּךְ וְכֵךְ זְמַן, אִם הַשְּׂרִידוֹת הַגְּבוּוּהָ תִימְשֵׁךְ? פְּשׁוֹט מִבְּהִיל.

חֲדַר חֲלוֹקֵת הַדּוֹאֵר הוּא פּוֹנְקָצִיָּה שְׁרוּבוֹנוּ פּוֹקֵד לְפַחוֹת פֵּעַם בִּיּוֹמִיִים, אִפִּילוֹ בְּעִידוֹן בּוֹ

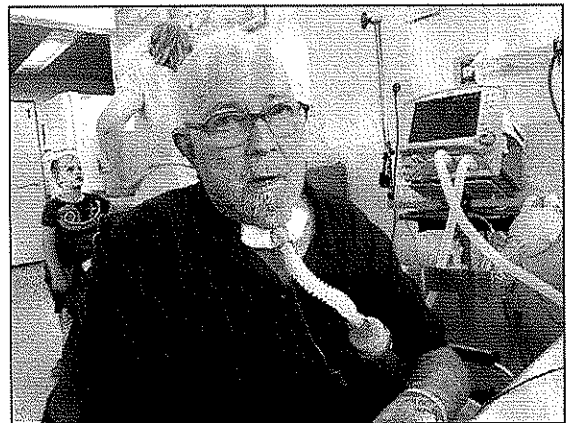
מי ומה - המשך

באמת מסוכן? חוקרים חישובו כי אם היו מכניסים לבריכת שחיה סטנדרטית כמות עצומה של מתרחצים, וכולם היו משתינים לתוכה, הקומפלקס שהיה נוצר בין השתן לכלור, כלומר ציאנוגן-כלוריד, היה גורם להרעלה המונית. קומפלקס השתן-כלור עלול ליצור חומר נוסף בשם טריכלוראמין, הגורם לגירוי בריאות. חקרים של השנים האחרונות, עלה חשש שחומר זה עלול לגרום לאסתמה אצל ילדים. עם זאת, המחקרים בנושא עד כה היו לא חד משמעיים.

תאונה בתוך קיבוץ עשויה להוות מיקרוקוסמוס של כיצד פועל שיתוף הפעולה בין גורמי ההצלה השונים במדינתנו רווית הארועים. לפני מספר ימים סמוך לשעה אחת בצהריים ריססו אנשי צוות הנוי בחומר הדברה מסוג 'פירינקסי' (מקבוצת הזרחנים האורגניים) כנגד כנימה קמחית- מזיק שמסב נזק כבד לצמחי נוי ולעיתים מביא להכחדתם. במהלך הפעולה, ביצע הטריקטוריסט סיבוב פרסה מהסנדלריה לכיוון הנהלת החשבונות, תוך כדי הסיבוב נפל הנער מן העגלה, איבד את שיווי משקלו ונותר שרוע על הכביש. ברגע שהבחין הנהג שהבחור מאחור נפל, הוא התבלבל והגביר את מהירות הנסיעה, וכתוצאה מכך נשפך מעט חומר הדברה על הכביש. **רוית גל נחמד** שהיתה בקירבת מקום ניגשה לבחור והעניקה לו טיפול ראשוני יוצא מהכלל עד שהגיע האמבולנס. בעקבות האמבולנס הופיעה ניידת טיפול נמרץ ומיד אחריה ניידת משטרה ולאחר כמה דקות גם רכב כיבוי אש. מזל שלא העלו לאוויר מסוק. לאחר שפונה הבחור לבית החולים, ביקשו כוחות ההצלה ליטול דגימה מחומר ההדברה, כדי לאמת במה מדובר וכל נסיונותיו של דובי לשכנעם אחרת עלו בתוהו. הבחור שהובהל לבית חולים 'פוריה', עבר בדיקות מקיפות ושוחרר לביתו במצב כללי טוב. שרותי ההצלה יכולים לטפוח לעצמם על מהירות התגובה.

סוף בעמוד הבא

ויש מי שלא נמצא איתנו כבר הרבה מאד זמן, אבל ממשיך להתגעגע ולהתעניין (בעזרת הלפטופ). זהו **דיויד שטיינברג** שכל ביקור אשדותי (כולל עוזבי אשדות) עושה לו טוב על הנשמה. לחיצת ידו חזקה כמו פעם ומבע עיניו צלול ודעתני. ויש גם תוכנית כבקשתך. הוא שואל אותי איזה שיר אני רוצה לשמוע, אני מבקש 'הללויה' ותוך שניות מרצד לאונרד כהן על צג המחשב כדי לענות לבקשתי. דיויד, שלא מזמן חגג שבעים, זוכה לביקורים קבועים מנציגי השדולה האשדותית בפרדס חנה ובראשם משפחת גילדר שעושה עבודת קודש, ואפילו גדעון אייל שגר מעט רחוק יותר, מקפיד להגיע. כל מי שמזדמן לסביבה- דיויד ישמח מאד אם תגיעו.

דווקא על רקע שיפוץ מגדל המים ושיפור חזותו, בולטת העובדה שהדשא סביבו למעשה כבר לא קיים כי מישהו החליט לחסוך, וסגר שם את המים. כל כך חסר קצת ירוק בעיניים על רקע הלבן הבוהק של המגדל, שהוא עדיין אחד מסמליו הבולטים (אם לא 'הסמל') של המקום.

שימו לב שימו לב!! מחקר חדש, מגלה שהחומר הצורב בעיניים בעת שאנחנו שוחים בברכה, מקורו אינו בכלור שבמי הבריכה אלא בחומר ציאנוגן-כלוריד שנוצר כאשר הכלור בבריכה מגיב עם החנקן בנוזל השתן. קומפלקס זה מתפקד כגז דמעות וגורם לצריבה בעיניים, דמעת, דליפה מהאף ואף שיעול. השאלה הגדולה היא: עד כמה זה

מי ומה - המשך

מחזור ס"ז מצ"ט:

"לילה לבן"

בואו לחול על ילדי כיתה ז' את סיוט
נת המצוות בצרף מיוחד שכולו כיף..

ביום שישי, 10/7/15 בקדשא בית-קרפ

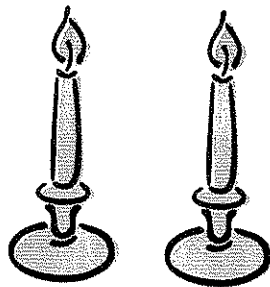
בתכנית:

20.30 התכנסות

21.00 טקס הסיום + הצדעה

כל הצ'יבור מוזמן!

שבת לפוס!

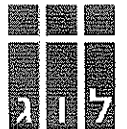
עלון 1464

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ואיור – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

*פירינקס, כך נכתב בגוגל הינו קוטל חרקים מקבוצת הזרחניים האורגניים והמשמש להדברת מזיקים בגידולי שדה, מטעים ופרחים. תכשיר הנ"ל פועל כרעל מגע וכרעל נשימה והעבודה עימו מחייבת שימוש באמצעי הגנה.

עודד גפני בן השמונים זוכה לאהדת הקהל והפעם תורם להפתיע של שכניו מבניין 22 שהחליטו לצ'יפר אותו עד הסוף וערכו לו מסיבת הפתעה מושקעת במהלכה הוקרא הקטע הבא שחובר במיוחד לכבוד הארוע:
עודדיק שכננו היקר, בהגיעך לגיל הגבורות הנה ברכה בכמה נקודות: עוד 40 שנה לפניך - נצל אותן להנאה, רכיבה והעיקר הרבה בריאות טובה. דע שאנו כאן בכל עת, דיירי הבניין, נשמח לעזור, לסייע ולתת. יום הולדת שמח ורק אושר, כי בטוחים שתקפיד לשמור על הכושר.

על החתום משפחות: פולק-מילר, שני-זאבי, גנץ-בן דוד, ברגר-שושני

יוצרים ערך

עידן חדש ב'לוג' – השבוע החל לנהל את לוג אפרים אולמר, אפרים הגיע ל'לוג' מחברת "גלטרוניקס" בע"מ בה עבד בשנים האחרונות כמנכ"ל ונשיא ובסה"כ מעל 22 שנים.

אפרים רכש ניסיון רב בתעשיית הפלסטיק ובשווקים בינלאומיים, הקים את חברת "מדימור" בתחום המכשור הרפואי. נשוי ואב לחמישה ילדים, גר בחיפה.

אנו מאחלים לאפרים הצלחה בהובלת 'לוג' ובטוחים שנגיע לצמיחה עסקית. איחולי כניסה מהירה וטובה והרבה הצלחה!